

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીગ્રાફી વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૩૧૭૩

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ઉત્થાન ૫૬ સં ૩/૯

વિષય દે. ૬૧

આર્ચાવર્તમાં અમકુટ, દેવદીવાળી, હુતાસણી, શ્રી રામ
જયંતિ, હનુમાન જયંતિ, વૃસિહ જયંતિ, ગુરૂપૂર્ણિમા, બળેશ્વ,
જન્મશાસ્ત્રી, વિજ્યા દશમી, દર માસની પૂર્ણિમાઓ, દીવાળી
વિગેરે ઉત્સવના દિવસે ઉપરના મહાત્મ ભક્તોની પ્રસાદિરૂપ
કાવ્યનો રસારવાદ લેવાનો ધણો પ્રચાર છે અને ભાવિકભક્તો
(મંડળ) રૂપે દરેક નાના ગામથી તે દરેક મોટાં શહેરોમાં પણ
મળી ભક્તી રસનો રવાદ લે છે, તેમાંનાં ગવાતાં પદો ધણે
ભાગે હસ્ત લીખીત અવસ્થામાં દરેક લાંડળીમાંના એકાદ ખંતી
ભક્ત પાસે હોય છે, જે કે કેટલીય ઉત્સવ પદ માળાઓ છપાઈ
બહાર પડી છે પણ તેમાં (પાડાફેર) કેટલોક ફેરફાર જેવામાં
આવે છે અને તેથી ખરી કઈ અને ખોટી કઈ તે ન સમજતાં
એકનું એક પંચસર્વ સ્થળે જુદે જુદે ફેરફારથી ગવાય છે.

અમારા નિવાસ સ્થાનની આજુ બાજુના ગામોમાં મંડળી
વધારે છે તેમાંના ભક્તોને ઉત્સવમાં ગવાતાં પદો શુદ્ધ સ્વરૂપમાં
અને તેઓ અસત્યથી જે ગાતા આવ્યા છે તેજ પદો ખરા
સ્વરૂપમાં સુધારી વધારી તેને છપાવી પ્રસિદ્ધ થવાની ધણી
ભક્તો અને સ્નેહી ઉત્સવીઓની આ સાધારણ આતુર લાગ-
ણીને લક્ષમાંલઈ અમારા આ શૃંગારમાં જે પદો ખાસ ગવાય
છે તેજ પદોને પ્રસિદ્ધ કરવા વિશેષકરી પ્રયત્ન થયો છે. તે
આશા છે કે આતુર ઉત્સવ ખંધુને આદરણીય થશે.

આ ઉત્સવ પદ પ્રકાશ પાતે આશ્ચર્ય પદ સંગ્રહમાં
પ્રસિદ્ધ થયેલાં પદો પ્રકટ કરનારનાં રચેલાં નથી પુરવના મહાત્મ

ભક્તોનીજ પ્રસાદી છે અને પ્રગટ કર્તાને તે જે સ્વરૂપમાં મળી આવેલ છે તેજ સ્વરૂપમાં તેજે પ્રસિદ્ધ આમાં કદાચ કોઈ પદોમાં કાવ્યદોષ જણાય કોઈ પિય કોઈ અર્ગાચીન કવિના હસ્તક્રમું હોય અથવા હાલમાં પ્રસિદ્ધ થયેલાં પુસ્તકોમાંના કિતારાશ્ચે કોઈને જણાય તો તે સર્વેનો આ સ્થળે પ્રગટ કરનાર ઉપકાર માને છે આમાંના જે દોષ જણાય તે પ્રગટ કર્તાને કોઈ સત્ય સંશોધ જણાવવા કૃપા કરશે તો ઉપકાર સાથે તેનો સ્વીકાર કરી નવિન આવૃત્તિ પ્રસંગે ફરફાર કરવામાં આવશે

મુાં કેસોદ.

પોટ કેસોદ.

હસ્તે ભક્ત્ય.

પ્રગટ કર્તા.

પાં વિકલભાઈ રણછોડભાઈ

તથા

પાં આસાભાઈ મોરારભાઈ.

શ્રી ઉત્સવ પદ પ્રકાશ.

સાખી:--કુંડાળો દુઃખ ભંજનો; અને સદાય બાળે વેશ ॥	
પ્રથમ પહેલા પુણ્યે; ગવરી પુત્ર ગણેશ ॥	૧
॥ ગવરી તારા પુત્રને; મંદુરા સમરે માર	
દહાડે સમરે બાંધણ વાણીઆ; રાતે સમરે ચાર ॥	૨
॥ લસ્કરમાં ગેમલ બસો; ફોજ તણે સરદાર	
સાંભી સુદે આવે મલપતો; હસ્તી રાજકંવાર	૩

પદ ૧ લું.

પ્રથમ પહેલાં સમરીએ; દેવ કુંડાળો	
એ તો ગવરીનો પુત્ર ગણેસ; દેવ મારા વીધન હરો	૧
માતા કહીએ જેની પાર્વતી; દેવ કુંડાળો	
જેના પીતા તે શંકર દેવ; દેવ મારા વીધન હરો	૨
મુસ્તક મુગટ શોહામણો; દેવ કુંડાળો	
જેને કુંડળ ઝળકે કાંન; દેવ મારા વીધન હરો	૩
બાંહે બાળુબંધ ખેરખાં; દેવ કુંડાળો	
જેને દસે આંગળીએ વેઢ; દેવ મારા વીધન હરો	૪
પાયે પહેરો જરા મોજડી; દેવ કુંડાળો	
જેની લડકડતી છે ચાલ; દેવ મારા વીધન હરો	૫
રાંમ રતનીઆં વીનવું; દેવ કુંડાળો	
તમે સાધ્યાં સેવકનાં કાજ; દેવ મારા વીધન હરો	૬

નમોરે ગણેશા નમો હનુમંતા; એ એ વીર બહુ બળવાંતા.
નમો રેક.

એકને ધેર છે સુધપુધ નારી; બીજે ભાઈ ભોજો બ્રહ્મચારી. નમો.
એકને જમવા મોદીક લાડુ; બીજને તેજ સીંદુર એક ગાડુ. નમો.
એકને જમવા ખટરસ સાર; બીજને સેવાતણો અધીકાર. નમો.
એકેતો સીતા તણી સોધ લીધી; બીજેતો મહાદેવને પુધ લીધી. નમો.
એકેતો લંકાવડ પ્રગ્નજો; બીજે સુર્યતણો રથવાજો. નમો.
એક હતો પાર્વતીનો તન; બીજે તો શંકરથી ઉત્પન્ન નમો.
ભાણું કન્યા હું એટલું જાણું; એ વીરને સરખા વખાણું. નમો.

૫૬ ૩

રાગ ગોડીની સાખીયા.

સાંજ પડે દીન આથમે; ચકવા ચકવી સાય.
ચાંત્રો ચકવા જ્યાં જઈએ; દીન હુમે ત્યાં સાય. ૧
ગોડી પુછે ગોડીઆ; કાણુ ભલેરો દેશ.
સંપત હોયતો ઘર ભલાં; નહીતો ભલો પરદેશ. ૨
સંપત દેખી મન હરખીએ; વિપત પડે મત રોઈ.
સંપત હોય ત્યાં વિપત હે. હરી કરે સો હોય. ૩
અબીમાંને કુંજર ભયો; લીયો અપને સીરભાર.
નાકે જમડા કુટ હે; લોહું ઘડે લુહાર. ૪
તીમર ગયો રવી દેખતાં; કપુહી ગઈયુર જાન.
ભડિત ગઈ અતી લોભશે; તો પુત્રસીદાસજમાન. ૫

પદ ૬ રાગ સહર.

ગર્વ કર્યો સો નર હાર્યો; શ્રી રામછસેં ગર્વ કર્યો સો નર હાર્યો ટેક.
 ગર્વ કર્યો ચક્રવા ચક્રવી; રૂઝની વીયોગ પાડ્યો. શ્રી રામછ.
 ગર્વ કર્યો હે આવલ આવલે; ચાંમર કુંડમાં ડાળો. શ્રી રામછ.
 ગર્વ કર્યો હે વનકી ચલોડી; મુખ કાળો કરડાર્યો. શ્રી રામછ.
 ગર્વ કર્યો હે રત્નાગર સાગરે; નીર ખારો કરડારો શ્રી રામછ.
 ગર્વ કર્યો હે અંજની પુત્ર; પાય ખોડો કરડાર્યો. શ્રી રામછ.
 ગર્વ કર્યો હે ચાંદા સુરજે; કાયામાં ખાપણુ લગાયો. શ્રી રામછ.
 ગર્વ કર્યો હે લંકાપતી રાયે; દસ મસ્તક છેદાયો. શ્રી રામછ.
 તુલસીદાસ આશા રઘુવીરકી; સહકો માન મરોડો શ્રી રામછ.

પદ ૫ રાગ સહર.

કોણુ દિશાસે આયો પવનમુત કોણુ દિશાસે આયો. ટેક.
 આનરખંડ અયોધ્યા નગરી; ચિત્ર કુટસેં આયો. પવન.
 કોણુકા પાએક કોણુકા પુત્ર; કોણુ દુત પડાયો. પવન.
 અંજનીકો પુત્ર રામછકો પાએક; લક્ષ્મણુ દુત પાયો. પવન.
 કોણુકે સતસેં સાહેર ઉતર્યો; કોણુ સંદેસા લાયો. પવન.
 સીતાસેં સતસેં સાહેર ઉતર્યો; રામ સંદેસા લાયો. પવન.
 લંકા જુટી અખ લઈ જનવું; રામ આજા નવ લાયો પવન.
 તુલસીદાસ આશા રઘુવીરકી; હરી ચરણે ચીત લગાયો. પવન.

પદ. ૬ રાગ કલ્યાણની સાખીઓ.

સાખી—ગોડીતો અખ મટ ગઈ, જખ અથમીઓ બાણુ
 ઉપર ઘડીકા દો ગઈ, જખ પ્રગટયો રાગ કલ્યાણ
 સાખી—કલ્યાણુ કલ્યાણુ સખ કો કહે, મે કયા કહું કલ્યાણુ
 જન ઘેર સેવા સ્યામકી, ત્યાં સદાએ કલ્યાણુ

સાખી—મુખ ઉપન્યો દુઃખ મટ ગયો, ચોદશ ભયો ઉજાયાળ
અંગો અંગથી ઉલટભર્યો, જળ પ્રગટયો રાગ કલ્યાણ

સાખી—કલ્યાણ રાગ સોહામણો, સખ રાગનકો રાખત માન
સિંહલદ્વીપની પદ્મણી, જપતી રાગ કલ્યાણ

પદ. ૭ કલ્યાણ.

સહેજનંદ હરી પ્રગટ થયા, સહેજનંદ હરી
પુર્વે વ્યાસમુનિએ કહી જો, તે વાત ખરી પ્રગટ
કૌસલ દેશમાં પ્રગટ ભયે, દ્વીજ કુળ દેહ ધરી પ્રગટ
અધર્મના વાલે મૂળ ઉખેડી, સત ધર્મ ચાપ્યો હરી પ્રગટ
નિસકુળાનંદનો સ્વામિ સામળીઓ, દીગપુર વસ્યા હરી પ્રગટ

પદ ૮ કલ્યાણ.

લગ્યા રાખો શ્રી હરી, લગ્યા મોરી રાખો શ્રી હરી. ૨૬.
ધર્મ ખેડા હે ભીમ ખેડા હે, દોનોસેં કંઈ ના સરી. લગ્યા.
દુઃખ દુર્યોધન ચીર ખેંચતહે, સખામાં ખડી કરી. લગ્યા.
ગરુડ ચઢીને આવ્યા ગોવિંદજી, ચીર નવાણું ભરી. લગ્યા.
બાઈ મીરાં કહે પ્રજુ ગીરધ નાગર, ચરણ કમળ ચિત્ત ધરી. લ.

પદ ૯ કલ્યાણ.

મન ધનરે ગોકુળ ગામ, ધન આ ધરતીને
મારે વાલે કર્યો વિશ્રામ, ધન આ ધરતીને ૨૬.
મન તો કહીએ પેલાં મોરના પીછાં, હરીના મુગટપર બિરાજે હો.
મન તો કહીએ પેલી વાંસલડીને, મારા પ્રજુજીના મુખપર
બિરાજે-ધન-
ધન્ય તો કહીએ પેલા ઝાડકદમના, ત્યાં ખેડા ભગવાન હો;
ઝાઝાં ઝાડરે સર્વે ઝુરી રહ્યાં છે, મારા પ્રજુજીને શીતળ છાંય-
ધન.

વન્ય તો કહીએ પેલા જળ તો જુમનાનાં, ત્યાં બેઠા હરી નહાય હે!
 ધન્ય તો કહીએ મહેતા નરસીની ડબલડી, મારા વહાલાના
 હેતે ગુણુ ગાય-ધન.

પદ ૧૦. કટ્યાણુ.

તને વારે જીજની નાર, સંગે મોરી શીદને ફરે
 પેલા દેખે દુરીજન લોક, લાજે અમે મરીએ. ૨૬.
 નવરી ઉભી ગોપી નૈણાં નચાવે, જ્યમતો સાહેરની લહેરહો
 આળપણામાં ગોપી વચને વડવાં, હવે શી કરવી પેર. સંગે મોરી.
 વ્રહ્મનીરે વીનતા વ્યાકુળ થઈને, આવી હમારી સંગ હો.
 કામળ પાસા તમને હો દુષ્સેરે, કરમાસે કામળ અંગ. સંગે મોરી.
 આજ તુંતો અહીંથી જનનેરે ગોપી, જાણ્યા તમારાં ચેનહો
 જનતાને વળતાં જુજ શું બીડે, ગોપી બડકે અમારી ઘેન. સંગે મોરી.
 મુજ ભાવનમાં આવજોરે ગોપી, આપણે કરીશું ખેલહો
 રામકૃષ્ણ પ્રભુના રસનીરે ગોપી, વહાલા પાલવડો મુક. સંગે મોરી.

પદ ૧૧ કટ્યાણુ.

તમે શાને આવોરે વ્રજની નાર, વ્રજની સુંદરીઓ
 ઘેર મુક્યાંરે નાના બાળ, વ્રજની સુંદરીઓ
 આવાં રૂડાં મંદિર તજીને, આવ્યા વન મોઝાર હો
 ધર્મ તમારો ગોપી તમને કહું છું, એમ કહે ગોપીજન—વ્રજની.
 મોરલીનું ધ્યાન ધર્યું મારે વાસે, મોહ ઉપજવ્યો નાર હો
 એક એક આપે દીસે હરી રૂડા, એમ કહીને બેઠાં જાહચાર વ્રજની.
 વેદ પુરાણમાં એવુરે લખ્યું, સ્ત્રીને ભજવો કંથ હો
 અમોરે ભજીએ વનમાળીરે તમને, એમ કહે છે કુળવંતી નાર—
 વ્રજની.

પદ ૧૨ કહ્યાણુ.

નહીં ચાર રે મોરી માત, નવલખ નહિ ચાર.

સાથે મોકલ્યો શ્રી બળભદ્ર વીર, નવલખ તો ચાર. ટેક.

નરણું તોડેને ખરણું ખાઈ, સામાં માંડે સિંગ હો.

વાળવાને જાઉં ત્યારે મારવાને દોડે, પેલી કાલી કાંમધેન ગાય. ॥

નવલખ નહીં ચાર.

કંઠળી વનમાં વનતો ઝાઝેરાં, મહીં તો વણેરા રાફ હો.

ફણુ તો માંડી નાગહો કુફવેરે, બિવડાવેએ સાપ ॥

નવલખ નહીં ચાર.

માલા જમુના બરપુર વહે છે, તેનો મારે બહુ સંતાપ હો.

નિત્ય ઉડી મારે પાર ઉતરવું, મને તણાઈ ગયાનો લાગે ધાક ॥

નવલખ નહીં ચાર.

માના કહે સુણો પુત્ર હમારા, કાણુ તમારાં અજ્ઞણાંદા

મેશી પાતાળે કાળી નાગ નાથ્યો, મારા કામણુગારા કાન. નવલખ.

માનારે કેરાં વચન સુણીને, માધવં મુકી રીશ હો

બામનારે હાકાર ગૌધન ચારે, ગંડી ગંડી જુગદીશ. નવલખ.

પદ ૧૩ કહ્યાણુ.

મદારે દિવાળી થઈ આજ, હરિમુખ જોવાને

વડાંડે સાર્યારે સેવકનાં કાજ, ભવદુઃખ ખોવાને ટેક

આજતો દિવાળી મારે અતિ અજગવાળી, હરિમુખ જોવા કાજહો

સુંદરવરનું મુખડું જોઈને, મહેતો આંખ આંજ અણીઆળ હરિ

પાએ રોળાંતી વરમાળા પહેરી, ગમે જુગનો હારહો.

પગ લગી પીતાંબર સોઢએ, તારી શોભાનો નહિપાર. હરિમુખ

રતને જડી સુવર્ણનીરે થાળી, મહીંતો બધું છે કપુરહો

આરતી ઉતાર માહારા પ્રાણજીવનની, રવિતે ઉગમને સુર. હરિમુખ.
 સાવનો સોનાના મારે સુરજ ઉગ્યા, દુધડે વરસ્યા મેઘહો
 રામકૃષ્ણ પ્રભુ એટલુરે માગું, ફરીના ધરવી દેહ. હરિમુખ.

૫૬ ૧૪ કલ્યાણ.

આવે આવે શ્રી નંદાજીનો લાલ, લટકે આવેરે
 છાંગાજોરે વિઠ્ઠલલાલ, મારે મન ભાવેરે
 આળીરે શેરીએ ટુલડાં વેરાવું, ચાલે ચતુરા વર ચાલેહો
 બહુ ગુણવંતો મહારે મંદિર પધાર્યા, એટલો લાભ અમને-લટકે
 હસવા ને રમવા મોહનજી તમારે, તેતો મહારા રૂઢીઆમાં સાતેહો
 અમેરે વિઠ્ઠલજી વહાલા કહેવાએ, અમને પ્રેમે ખોલાવેરે-લટકે
 નંદાજી મોટમ મહારા વહાલા, તેતો શોભા સૌ તમનેહો
 નંદે મંદિર પ્રભુજી પધારે, તેનું જીવતર છે ધન-લટકે
 ધણું જીવો મારા જીગના જીવણ, જોવારણાં ફરી જાન્યુંહો
 લોકડીઆમે અમેરે ગવાયાં, તે કરવું સાચું લટકે
 મંદિર પધારો મોહનમારા, નિત્ય પ્રત્યે દેજો દેખહો
 રામકૃષ્ણ પ્રભુ એટલુરે માગું, કુમકુમની રેખા લટકે

૫૬ ૧૫ રાગ કાલોરો.

સાંમળીઆનો સ્નેહ મારી સુજની; તમો વીના તે કેમ કહેવાયરે.
 એક વાતનું રાખજો છાનું; રખે પ્રગટ થાયરે. સાંમળીયાનો. ટેક.
 અમારી કાજે વહાલો ગઉધેન ચારે; વંદાવન મોઝારરે.
 દાણને માટે વાલો મારગડામાં; આવીને આડો થાયરે-
 સાંમળીઆનો.
 સાસારે અવગુણ કહું મારી સુજની; કહેતાં નવ આવે પારરે.
 બલે મહ્યો મહેતા નરશીનો સ્વામી; વાહાલે કીધા ધણા વીચારરે.
 સાંમળીઆનો.

પદ ૧૬ રાગ સહર

સાંભળને સાંભળાઆરે વહાલા; તારે મારે ધણી માયારે.
 જો જીવણુ જમવા નહી આવે તો; તરત કાણુ મારી કાયારે—
 સાંભળને. ટેક.
 નાત નાગરની જમવાને ચાલી; ચંચુ લોટા લઈ ઝારીરે.
 નરસઈ મહેતાને નાત બહારોરે મેલતાં; નાગરમાં ઢેડ કાધારે—
 સાંભળને.

માન મુકીને મનાવીને લાવ્યા; મહેતાજી જમવા આવ્યારે.
 માનખાઈનો સ્વામી સાંભળીયો; નાતમાં ઢેડ સમાવારે—
 સાંભળને સાંભળીઆ.

પદ ૧૭ રાગ સહર.

વટલાયોરે નાગર નરસૈયો; એકું આહીરડાનું ખાધુરે
 અવર રસ સર્વ દોળીદીધો; પ્રેમ રસ હરિએ લીધોરે વટલાયા—
 ટેક. ૧

અભારે ઉભા વેદ વખાણે; જગજીવન સાથે તાલી લાગીરે
 સનકાદિકને સ્વપને નવ આવે; રાસ રમે વનમાલીરે વટલાયો ૨
 ખાંધે કામળી હરીને હાથમાં લાકડી; ગવધેન ચરાવા જનવરે
 નરસીલાને સાથે તેડીને; એકું આહીરનું ખાયરે વટલાયો ૩

પદ ૧૮ રાગ સરહ

કંકણ મહાર આજોરે કાંનુડા; મહારે ઘેર જાવું વહેતુરે
 બોળો ભુદર કશીપેર નવજાણે; સાસુ છે ઘેર ઘેત્રીરે કંગનમારે—
 ટેક. ૧

હમોરે વંદાવન ગવધેન ચારીએ; કંકણ કૌવત કાળરે.
 અમારી પાસે હોયતો શોધીને લેશો; ગોપી અણુદીઠે દોશ ન
 દેસોરે. કંગન ૦ ૨

સાવ સોનાનું કંકણ હમારું; ઝાંઝેતે હીરલે જડીયુરે.
બલે મલ્યોરે મહેતા નરસહીનો સ્વામી; સહેજે તે કંકણ દીધુરે.
કંકણ માહારું.

પદ ૧૯ રાગ સહર.

ચોંપ કરીને ચેતિને ચાણા; કાં કાયર થઈ બેહારે
આજકાલ કરતાં આરે કાયામાં; કાળ આવીને પેહારે. ચોં ૦ ટેક ૧
ચોંણીરે થાકીને એણેરે થાકી; થાકી ખુદી ખીચારીરે
ધંધો કરીને કાયારે થાકી, નવ થાકી તરસા તારીરે. ચોંપકરીને ૨
શ્યામ કેશ થયારે ઉજળા; ઉજળી દીશાના જાણીરે
તનડામાં ચટકો ના લાગ્યોરે; શું કહું સમજવીરે ચોંપકરીને ૩
મનમાં જાણે મારે નથી મરવું, મરણુ આવ્યું નહી મુકેરે
પ્રીતમ પ્રભુજનું ભજન કરીલે, આ અવસર કેમ ચુકેરે. ચોંપ ૦ ૪

પદ ૨૦ રાગ સહર

મારું મહાએરીઉં માધવપુર; સરવે મલીને જોવા જઈસુરે
સુખ દુઃખની એજ વીનંતી; જઈને કાંનાને કહીયુરે.
મારું મહાએરીઉં ૦ ટેક.
સાસુ હડીલી મારી નણુદી દગારી; ને સસરો માણસ બહુ સારરે.
દેરાંણી જદાંણી મને મેંણુલાં દેછે; નાવલીઓ નાનું બાળરે. મારું.
પીલેરથીરે હમો સાસરે જઈયું, નીલવટ નારી કહેવઈસુરે
બલે મલ્યોરે મહેતા નરસીનો સ્વામી; વેગે અમરાપોર જઈસુરે.
મારું ૦

પદ ૨૧ રાગ સહર

નથી કીધાં પુન્ય નારી હમોએ; દત્ત વીના ફળ ક્યાંથીરે હોયના
સા કારણે મિત્ર પાસે જઈજાન્યું; મીઠ્યા પત હમારી જાયરે
નથી કીધાં. ટેક ૧

હું સરખા મિત્ર બહુ મોહનને; કેમ સાંભળીઓ લેશે મુજ સંભાળરે
માયારે પત મગરર થઈ બેઠો; સીદ મોકલે જોવા મારા હેવાલ

નથી કાંધાં. ૨

મિત્ર આગકો મુને કાકા કહીને; બોલે એસીને ખાતું માગેરે
મુરે આપીશ મારી સાણી સુંદરી; દેવે તે સરજ્યો મુજને રાંકરે
નથી. ૩

સેર તાંદુલ હું જાચીનેરે લાવી; સુંદરીએ સ્વામી કર્યો વીદાયરે.
દાસ આસાનો દરસન હીત; વીપ્ર સુદામોજી દારકા જાયરે
નથી. કાંધાં. ૪

પદ ૨૨ રાગ સહર.

ઓ વાગી વંદાવન મોરલી; સાંભળને સાહેલીરે.
રંગ ઉપજ્યો તે કેમ રહેવાશે, ચાલેને ધરધંધો મેલીરે.

ઓ વાગી વંદાવન ટેક.

ઘેલી થઈ ગોપી મારા વહાલા, જ્યાં બોલે ત્યાં હરીરે હરી ૧
એ બાળકને બોલાવે નહીરે; તમો રાંધો રડતાં કે જાવ મરીરે
ઓ વાગી.

સણગાર સજી ગોપી થયાં સાવધાન, વહાલા મું રમવા રંગભરી. ૨
ભલે મધ્યોરે મહેતા નરસંધનોરે સ્વામી, લાભ તે લઈશું

લાજ તજી-ઓ વાગી વંદાવન ૩.

પદ ૨૩ રાગ સહર

આરે નગરમાં અવજોરે ન્યાય; રાજને પીડે પ્રજારે
બાળક દેખીને આવોરે બીધો; કરે ગુરુ ચેલાની સેવારે..

આરે નગરં ટેક.

આર જુગની ચોરી રચાવી; દીકરો પરણે માયરે.
શું કરીએ બાઈ થતુરે આવ્યું; દોહો નારીને દુહે ગાયરે. આરેનં

ઉંધરે મસ્તક અવળોરે કુવા; માથા લગીતે ભર્યોરે
 શું કરીએ બાઈ થતુરે આબ્યું; નાવમાં કુખ્યો દરીયોરે. આરેન
 અગ્નીમાંથી મેલ વરસાવે; અને ગગન ચડીઆં પાણીરે.
 કહેત કપ્પીરા સુણોભાઈ સાધુ; એ વાત કાઠ જ્ઞાનીએ જાણીરે.
 આરે નગર

પદ ૨૪

રાગ માઝની સાખીઆ

સાખી-માઝ તારા દેશમાં દીકાં ત્રણ રતન
 એક તો માઝ બીજે દોલીઓ, માઝ ત્રીજેરે કુસુંબ રંગ
 સાખી-માઝ મસ્તક ખેડલાં, પગ દાઝે પંથ દુર
 એકતો ન આબ્યો પાપી મેડલો. મારી નદીએરે પુર
 (નઆબ્યાં)
 સાખી-માઝ જેસી પતળી, જેસી ખંડા ધાર
 સહેજ પલંગથી લથડી, માઝ દુકડારે થયા દોને ચાર
 સાખી-માઝ નાહિ ગંગા ગોમતી, ઝુટા કેશ સુકાય
 ચંદન કેરે છોડવે, કાળી નાગરે લિંચોળા ખાય
 સાખી-માઝ દોલા કરતાં દોર ભલાં. ચરે વનનો ધાસ
 સાંજ પડે દિન આથમે. દોર કરે ઘરની આસ
 સાખી-માઝ મારા દાદલા, ન આવીશ માઝ દેસ
 માઝ દેશના ઉંડા કુવા, હુતો પાણી ભરતાં મરીસ

પદ. ૨૫ સદર

આબ્યાંરે આસ ભર્યાં વહાલાજી, અમે આબ્યાંરે આસ ભર્યાં ટેક
 ભેદાયાંરે દલ નહિ વળે પાછાં, તારી મોરલીએ મન દર્યાં વહાલાજી
 સુતને મહેલી અમે પતીને મેલી. મેહેલી કુળ મરગદ વહાલાજી
 માનને તાત વિસાર્યાં મોહનજી, સ્યામનો તમારી કાજ વહાલાજી

સુંદર રાત વહાલા સરદ પુનમની, ઉત્તમ આસો માસ વહાલા
 મોઝારે કુળની અમેરે માનની, પુરો અખળાની આસ વહાલા
 એવાં વચન મુણી હરિરે હશીયા, આપણે રમીએ રાસ વહાલા
 નરસિંના સ્વામીની સંગે રમતા, રજની કરી ખટ માસ વહાલા

૫૬. ૨૬ સદર

મને ના બોલાવે વહાલો મને ના બોલાવે, કહણુ હૈયાનો કહાનો-
 મને ન બોલાવે

જેની જેસીડા તારી પોથીમાં શું આ, જેવે એવા જેજે મને-
 મૈયર વળાવે. કહણુ.

સાસુ હડીલી મારી નણુદી દગારી, વીરલાને કહેજે મારે વાંણુને ન
 આવે. કહણુ.

સૌ સખીઓમાં વહાલો મુગદ કહાવે, ચતુર નારી મળી પ્રભુને-
 મનાવે. કહણુ.

આડો આડો ચાલે વહાલો પરધેર મહાલે, વૃસિંહના સ્વામીને-
 નવોસ્નેહ ભાવે. કહણુ.

૫૬.

નજરો આગળ રહેજે મારા દેડા આગળ રહેજે, માફના દોલા
 રાજ મારી નજરો આગળ રહેજે.

આછી આછી કળીઓપર સહેજ ઝિઝાવું વહાલા, ભમર પલંગ
 ઉપર મુજે. માફ.

અમેરે તમારાં તમેરે અમારા, સારી સારી વાતો હમને કહેજે.
 માફ.

આછમીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણુ, ચરણુ કમલ ચિત્ત લેજે. માફ.

૫૬ ૨૭ સદર.

આસારે ઉઢેણી ખેડુ દળશે ઉઢેણી મારી આસારે ગાગર ખેડું દળશે. ટેક.
 ધરમેશ દુર ગાગર શીર ભારી, નહાની નણદી ઘેર વઢશે. ઉઢેણી
 સાસુ હડીલી મહારી નણદી દગારી, નહાનો દિયેરઓ ઘેર વઢસે ઉઢેણી.
 વંદાવનને મારગે જતાં, નહાનું આળક ઘેર રડશે. ઉઢેણી.
 આદમીરાં કહે પ્રભુ ધિરધરના ગુણ, ચરણ કમલ ચિત્ત હરશે. ઉઢેણી.

૫૬.

ઉભારે આળસ ઓડે આ જ્ઞેને કોઈ ઉભારે આળસ ઓડે. ટેક
 ઝાંઝર ઝમકેને વિંછવારે ઝમકે, હીંડે છે વાંકે અંખોડો. આજ્ઞેને.
 સોનાની ચુડી વહાલા રત્ને જડેલી. મુખનો મોથું છે લાલ ચુડે
 આ જ્ઞેને.

સોનાની ઝરી વહાલા સિંદુરે અજવાળી, માંહી તો ગંગાજળ
 ડોલે-આ જ્ઞેને.

આદમીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ. હરજી બરાયા એની હોડે.
 આ જ્ઞેને.

૫૬ ૨૮ સદર.

માયા સીદને લગાડી ધુતારે લમને માયારે સીદને લગાડી. ટેક.
 માયા લગાડી મોરલી વગાડી, અરરરે ટુલ તો વાડીમાં ભુલી પાડી
 ધુતારે.

સોનાની થાળી વહાલા સિંદુરે અજવાળી, દેવળ પુંજવાને
 ચાલી-ધુતારે.

વંદાવનને મારગે જતાં વહાલા, મધુરસી મોરલી વગાડી—ધુતારે.
 કુવામાં કોસ મુકી વરતો સિદ કાપી વહાલા, તે હહાડના છેરે
 અનાડી-ધુતારે.

આઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, દરશન દેજો દહાડી દહાડા
ધુતારે.

પદ.૨૯ સદર

બોલે છે બોલે છે જીણા મોર, રાધા તારા ફુંગરીઆમાં બોલે
જીણા મોર. ટેક.

મોર બોલે પપૈયા બોલે, કાચલડી કરેરે કસોલ. રાધા તારા.

કાળી કાળી વાદળીમાં વિજળીરે ચમકે, મેકલીઓ કરે ધનધોર.

રાધા તારા.

ઝરમર ઝરમર મેકિસા વરસે, ભાંજે મારા સાણુડાની કોર.

રાધા તારા.

આઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, તું છે મદારા ચિતડાનો ચાર

રાધા તારા.

પદ ૩૦ રાગ સદર

મદાયન મોરલી વાગી ચાંસોને જોવા જઈએરે મોરલી વાગી. ટેક.

બર નિઠામાં હમોરે સુતાં હતાં, અપકી જોવાને જગી. ચાંસો.

સાંકડી શેરીમાં વડાસો સામા મળીઆ, દલડાંની આંત મારી બાગી.

ચાંસો.

આઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર, મળ્યા મને ત્યામ સોહાગી. ચાંસો.

પદ ૩૧ સદર

કાગળ આળ્યોરે પનાથ મારે દેશનો કાગળ આળ્યોરે પનાથ. ટેક.

કોરા કોરા કાગળ મારેથ, કાળી કાળી રસનાથ ઓ, વાંચી વાંચી

પંથીડા નિહાળુરે પનાથ મારે.

એકે કાગળ મારેથ કેડતા પોચો, અધવચથી પાછો ફર્યોરે પનાથ.

મારે.

આજી આજી આજી મારેથ રાતી રાતી કોર્યો, માંડીછે સોનેરી જીણા

તારરે પનાઇ. માઝ
 ઝરમર ઝરમર મેડિસો વરશે, બીજે મારા સાણુડાની ઢોરરે પનાઇ. માઝ.
 ઉંચા ઉંચા મહેલવાળી અજબ રંગીલા, ત્યાં ચઢી જોઉં તારી વાટરે
 પનાઇ. માઝ.
 આઝમીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણ કમલ બલીહારીરે પનાઇ.
 માઝ.

૫૬. ૩૨ રાગ કાશી

વારેને જશેદા તારા દાણીને આળી ગાળો આળ કરેછે વારે જશેદા
 તારા દાણીને
 તુંતો વડાસો વડાસા તારી માને, તેથી વડાસો રાધા રાણીને
 આળી ગાળો
 વંદાવનને મારગ જતાં, પાત્રવ સાધો મારો તાણીને આળી ગાળો.
 એકવાર સાંખુ કલાના બીજવાર સાંખુ, હવેનો આપીશ વેણુ
 વારીને આળી ગાળો
 આઝમીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, મોહી છે છપીસો વર
 જાણીને આળી ગાળો

૫૬. ૩૩ કાશી

અમથાં નહિરે અપાય મહીનાં મુલ ઘણેરાં અમથાં નહિરે
 અપાય દેક.
 કરગરી કહુકું કલાના ઢોરે ખસોને, અમથા નહિરે અપાય
 મહીનાં.
 મોહ મત્સર માયાનો ભરીઓ, કોઈ ઈશારત થાય મહીનાં.
 આઝમીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, મુલ્ય ખરચે તે મહી ખાય
 મહીનાં.

૫૬ ૩૪ કાશી.

જઈ તો કદમ ચઢી બેઠો રાધાજીનાં ચીર તો હરીને જઈ તો
કદમ ચઢી બેઠો. ટેક.

નહાતાં ને ઘોતાં કહાના કેમ નીસરીએ, રંગભરી નાંખને રેતો.

રાધાજી.

તમે જાણો કહાના કોઈ નવ દેખે, કદ તો ગુફામાં જઈ બેઠો.

રાધાજી.

હું છું બ્રહ્મ બાણુનીરે કુંવરી, તું તો છે નંદાજીનો બેટો. સ્થાજી.

દાસ પુરપોતમ સ્વામીને કહું છું, ઉતરી આવને હવે હેઠો. રાધાજી.

૫૬ ૩૫ કાશી.

નીરમે કયેસેં ભર અધરોરે આરો નીર મેં કયાંસેં ભર. ટેક.

અધરો આરો પીઉ હું અજાણી, બીહ બીહ પાવ ધર. અધરો.

લાગત પવન ઉડ જાય મારી સુંદડી લોકતો દેખેને લાજ મર. અધરો.

ચાપી પીઉડે મારી પીડાના જાણી, અખસેં કયા કર. અધરો.

બાધમીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણ કમલ ચિત્ત ધર. અધરો.

૫૬ ૩૬ કાશી

ક્યારે મળશે કહાંન, જોશીડા જોશ જીઓને ક્યારે મળશે કહાંન. ટેક.

સુકાયને અમે શલ વર્ષાંછે, જેમ પાકુ પીપળાનું પાન. જોશીડા.

સુખડું મારે સરસવ જેવડું, દુઃખડું મેરે સમાન. જોશીડા.

બાધમીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણકમલ ચિત્ત ધ્યાન. જોશીડા.

૫૬ ૩૭ કાશી.

માછીડા હોળી હલકાર, મારે જવું હરિ મળવાને, માછીડા હોળી

હલકાર. ટેક.

તારી હોડીએ હીરા રત્ન જડાવું, ફરતી મુકાવું ધુધર માળ. મારેજવું.

શાવ સોનાનો તારો સુખડ જડાવુ, સહતો ચઢાવું અસ્માન.
મારે જવું.

આણી તીરે ગંગા પેલી તીરે જુમનાં, વચમાં નંદાજીનો લાલ.
મારે જવું.

બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણ કમળ બલીહાર.
મારે જવું.

૫૬ ૩૮ કાશી.

કાશ બન દુહન જઈ મેરો સ્યામ બન્ધોરે વરાગી કાશ બન
દુહન જઈ ટેક.

કોરી કોરી મટુકીમાં દહીરે જમાયા, ગોવાલણ બનકર જઈ—
મેરો સ્યામ.

હાથમાં ફુલનકા બાબુબંધ ગજરા, માલણ હોકર જઈ—મેરો સ્યામ
ગોરે ગોરે અંગ ઉપર ભલુત લગાયો, જોગણ બનકર જઈ—
મેરો સ્યામ.

બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણ કમળ ચિત ચાઈ—
મેરો સ્યામ.

૫૬ ૩૯ કાશી.

દેહતો પવિત્ર થાય ચાલોને રેવાજળ નાહીએ દેહ તો પવીત્ર થાય. ટેક.
ગંગારે નાહીએ જુમનાં નાહીએ. ઓર સંગ ઓચ્છવ થાય—ચાલોને.
આરે કળીયુગમાં દોનુરે મહિમા, એક તો રેવાને બીજી મહી—ચાલોને.
કહેત કબીરા સુણો બાઈ સાધુ, પાપ તો પ્રલે થાય— ચાલોને.

૫૬ ૪૦ કાશી.

કાગળ કોણ લઈ જાય મથુરામાં રહોરે મેવાશી કાગળ કોણ
લઈ જાય. ટેક.

વ્રજનારી તારી વાટ જુએ છે. જશોદાજી અન્ન ના ખાય.
મથુરા

કોરાકોરા કાગળ કાળી રસનાઘઘો, માંહે લખ્યો નંદાજીકો લાલ-
મથુરાં.

ગોકુળ મુકી વાલા મથુરાં સીધાર્યા, આશો થયો અન્યાય.
મથુરાં.

બાઘમીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, હરજી મળે સુખ થાય.
મથુરાં.

રાગ સોરઠની સાખીઓ.

પદ ૪૧ સોરઠ.

સાખી. સોરઠ સુડો ના સરજ્યો ન ચઢ્યો ગીરનાર
ના નહાયો ગંગા ગોમતી, એનો એળે ગયો અવતાર

સાખી. સોરઠ સિંહલદ્વીપની જાત તણી પરમાર
ખેટી રાજા હોમની તેને પરણ્યો રાય ખેંગાર

સાખી. સોરઠ રાગ સોહામણો મુખસેં કહો નવ જાય
જેમ જેમ ભાગે રાતડી, તેમ તેમ મીઠરો થાય

સાખી. સોરઠ વાશી દ્વારકાં અને ઉત્તમ સોરઠ દેશ
મથુરામાં હરિ જન્મીઆ વાર્યો સોરઠ દેશ

પદ ૪૨ સોરઠ

કહણુ ના થઈએરે કાહાન ગોવાળ નગણા ના થઈએરે નંદાજીના
લાલ. ટેક.

હિમેદ વારીએ અમે અવતર્યારે, કરીએ તમારી આશ.

પ્રીત કરી હરીએ પરહરીરે, અમને રાખો તમારી પાસ, કહણુ.

તમે છોરે નટવરહો નાંધારે, અમે છું બાળે વેશ.

પાલવ ગ્રહાનિ રાખશુરે, નહિ જવા દઉં પરદેશ, કહણુ.

સુરજને બહુ કિરણુ છેરે, કિરણુને રવિ એક.

તમેને અમે પ્રભુ એકજ છોરે, અમ સરખી નાર અનેક, કહણુ.

ગોકુળમાંથી મથુરા ગયારે, મામા કંશને મારી.
 એવું ના ઘટે મારા નાથજીરે, તમને મોહી રહી વ્રજનાર, કંડલુ.
 અવર પુરૂષની આંખડીરે, એવી અમારી રીત.
 બક્ષિદાસના સ્વામીની સંગે રમતાં, મહારે પુર્વ જનમની પ્રીત, કંડલુ

૫૬. ૪૩ સોરઠ

દોહીસો હોરે મહારા રાજ પરવશ દોહીસો મહારા રાજ ટેક.
 શિયાળે તો શિતળ ઢળેરે કુળે રાજ કુમાર
 રૂક્મણી લખી કાગળ મોકલેરે, માર જોખનીઉં વહી જાય. પરવશ.
 કનાણાની રાત હો આકળીરે, તડકો તપેને લુવાય
 એવું ના ઘટે મારા નાથજીરે, અમો કરીએ તમારી આશ. પરવશ.
 ચોમાસે તો અજળજળ હેલી, પંખી પાવન થાય
 કાદવ કીચડ અતીરે ઘણેરા, પ્રભુ ચાહ્યાની રત નહિ પરવશ.
 આરે માસ સોહામણારે, હરિ વિના કેમ રહેવાય
 ભીમના ઠાકોરને એટલું કહેજો, તમો ઘેર પધારો મહારાજ. પરવશ.

૫૬ ૪૪ સોરઠ.

લઈ ચાલો ગોવિંદાને દેશ આધવ મને લઈ ચાલોરે ગોવિંદાને દેશ.
 અમને મોહનજીએ મુક્યાં વિસારી કયા કડ કર્મકી રેખ. આધવ.
 સોના તળુ મેં રૂપા તળુગી, તળુમેં આલંજો દેશ. આધવ.
 અંગે બલુતી ગલામાં શેરીયાં, લઉંમેં જોગણુકો વેશ. આધવ.
 આઈ મીરાકહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, તળુમેં આ વ્રજકેરો દેશ. આધવ.

૫૬ ૪૫ સોરઠ.

નહિ આવેરે નહિ આવેરે, નાથજી નહિ આવે
 એને મથુરામાં મોહી છે નારીરે, ગોકુળીયું કેમ ભાવે. નાથજી
 ગોકુળનો ગોવાળીઓ, ને થયો મથુરાનો રાય

કહો બાઈ ગોકુળ કેમ ગમેરે, એને દહોવી પડે છે ગાયરે. નાથજી..
 મથુરામાં સાલદોસાવારે, નહાના વીધના વાગા
 ગોકુળ મેલી વહાલો નાશી ગયોરે, કારી કામળી હોડવા ભાગારે. નાથજી..
 કંસરાયની દાસી કહીયેરે, ખુધીને વળી ખોડી
 કારો કાનજી ને કાળી કુખજીરે, એતો સરખી બની છે જોડીરે. નાથજી..
 વ્રંદાવનની કુંજ ગલનમાં. હમને રમાડ્યાં રાસરે
 નરસૈયાનો સ્વામી મેલી ગયોરે, અમને કરી ગયા નીરાશરે. નાથજી..

પદ ૪૬ સોરઠ.

મેંતો જાણ્યું હમેશાં લગી રહેશેરે, વાહું એને જોખનીએ
 બાર વરસ બાળાપણુ ખેલો, સોળે સાન ના આવીરે
 વીસ વરસ જપ તપમાં ખોયાં, એને ત્રીસે હરિ ના જાણ્યારે.
 વાહું.
 પાંત્રીસે એના પડતારે દહાડા, ને ચાળીશની જળ લાગીરે
 પચાસનો શબ્દ સાંભળીરે, એની સાહીડે બુદ્ધિ નાડીરે.
 વાહું.
 નૈયણાં નાશીકા ગરવારે લાગી, થરથર કાયા ધ્રુજેરે
 તોએ હરી દરશન ના આવેરે, એની આંખલડીએ ના સુઝેરે.
 વાહું.

મારૂં મારૂં કરતો ધાતો ફરે છે, દોષ કરમનો ના જાણેરે
 બાણેરે ભીમ જોખનીઆને દહાડે, એને હરિ નવ જાણ્યા નીરવાણુરે.
 વાહું.

પદ ૪૭ સોરઠ.

જાવું છે જાવું નથી રહેવુંરે આ દેહી મુકી દહાડો એક જાવું છે
 આઓ પીઓને ધનહોરે વાપરોરે કાપડ પહેરો સાર
 મનશા સરખો આ પ્રાણીઓરે, તેતો નહિ આવે વારંમવાર દેહી,
 કહોનું છોર ને કોનું વાછરે, કોના માને બાપ

અંતકાળે જીવું એકલારે, સાથે આવશે પુન્યને પાપ દેહી,
 ડુંગર કારીને, ધર કરોરે, તોએ ન છોડે મોત
 એતવું હોયતો હોરે એતજોરે, એણો જશે એતો ગોફણ સોત દેહી,
 ઉઝ્યા સોહી હોરે આથમેરે, પુલ્યા સોહી કરમાય
 ચણ્યારે દેવળ ગીર પડેતો, જનમ્યા સોઈ મરણ્યરે દેહી,
 જેવું પાણીનું હોરે પોટપુરે, એવું કાયાનું સ્થુલ
 ભણે નરસૈયો મણીરે મુગટનું, જેમ કરમાઈ જાએ પુલરે દેહી,

રાગ કેદારાની સાખીઓ ૪૯

સાખી-કેદારો જામ કીજાએ, આધી રેન હોય
 હરિજન હોય તે તો હરિ ભજે, મુરખ રહેવે સોઈ.
 સાખી-કેદારો જામ કીજાએ, અને મુખ ઉપર જાપીએ રામ
 સૌ રાગનકો દેવતા, કેદારો ભગવાન.
 સાખી-કેદારો મુજ ઘેર પરોણલા, અને શાંસાં ભોજન દઈશ
 સેવ સુંવાળી લાખસી, આંખા રસ ઘોળીસ.
 સાખી-કેદારો કુમ કુમ લવે, અને મોર લવે મલ્હાર
 તું શું લવે રાંડ વાંઝણી, તારે પુત્ર નહિ પરિવાર
 સાખી-કેદારો મુજ ઘેર પરોણલા, અને પુર્યા મનના કોડ
 ધન ધન નાગર નરસૈયો, જેને ઘેર પધાર્યા શ્રી રણછોડ.

૫૬ ૫૦ કેદારો.

આવોરે અલખેલા વહાલા, મોહન મારા રસિયારે
 આવડી વાર ક્યારે લગાડી, કોને મંદિર તે વસ્યારે. આવોરે.
 તમને તે ટેવ પડી પરધરની, હવે તે શી પેર કરવીરે.
 સંસારમાં કાંઈ સાર ન દીડો, કોને તે જોઈ જોઈ ઠરીએરે. આવોરે.
 આજ પછી હરી એવું નવ કરીયે, લોક ધશારત થાયરે
 નરસૈધના સ્વામી હમને તજશે, ખીરદ તમારું જાયરે. આવોરે.

૫૬ ૫૧ કેહારો.

તું મારે ચાંદલીએ ચોટયો, સારી મુરતનો શામળીએ
 દાણું એક વહાલા અળગા નવ થાસો, પ્રાણજીવન પાતળીઆ.
 તું મારે.
 ખડકીએ જોઈ ત્યારે અટકાને ઊભો, ખારી જોઈ ત્યારે બેઠારે
 સેરીએ જોઈ ત્યારે સનમુખ આવે, વહાલો અમર તપે અતિ મીઠારે.
 તું મારે.
 જમતાં જોઈ ત્યારે જોડે બેઠો, સુતાં જોઈ ત્યારે સેજલડીએ
 પ્રંદ્રાવનને મારગ જતાં, આવી વળગ્યો બેલડીએ. તું મારે.
 પ્રીત કરે તેનો કેડો નવ મુકે, રસ આપે અતી રસિયો
 નરસૈનો સ્વામી ભલે મળ્યો, મારા રૂદીયા કમળમાં વશીઆરે.
 તું મારે.

૫૬. ૫૨ થાળ લખ્યો છે.

તમને પીરસે જશોદા માડીરે, દયાળજી આરોગો
 આદા ખીલી કેરાં અથાણું, કરમદ કાકળ કેરી
 ગવાળ અળદી વાંશ સધારી, કાંઈ લીંચુ મુક્યાં છે ચીરીરે, દયાળજી
 ગવાળ ફળી વટાણા વળીઓ, ગલકાં તુમડાં વાડ
 કાયાં માયાં સકર કોર કાંઈ ખટરસ મહેતો કેળારે, દયાળજી
 તળ્યા લીલવા પાપડ બજ્યાં, રીંગણા વાલોળ વાડ
 તુરીયે તો રઈ ચઢાવું કાંઈ શાક બન્યું બહુ સાડરે, દયાળજી
 તળી જલેખી ખાખં ઘેબર, સુખલડી તમ સાડ
 શેવ સુંવાળી લાખસીરે, કાંઈ ગળ ગળીઓ કંસારરે, દયાળજી
 મહા જીમનાનાં જળ મંગાવું, ગંગા જળ છે સારાં
 સોનાઝારી આખખોરો, કાંઈ આઝમન કરો મોરારીરે, દયાળજી
 લવીંગ સોપારી એલચી, વરીઆળી તમ વાડ

બત્રીસ પાનનાં બીડાંવાળું, તમે મુખવાશ કરો મોરારીરે, દયાળજી
 ગાય સીખેને સાંભળે તેનો હજો વૈકુઠ વાસો
 ભાવેપ્રીતે ભોજનકીધાં કરજોડી કહે ભાણુદાશરે, દયાળજી

૫૬ ૫૩ રાસની સાખીઓ.

સાખી મોરમુગટ શીરપર ધર્યાં, મુખ મોરલી ધનધોર
 વ્રંદાવનની કુંજમાં જય જય નંદ કીસોર
 સાખી વ્રંદા વન સો વન નહિ, નંદ ગામ સો ગામ
 બંસી બટ સો બટ નહિ, કૃષ્ણ નામ સો નામ
 સાખી લટપટ હુંધટ રાધકા, લટપટ બાળે વેસ
 લટપટ મોતી નાકનાં, ગોપી આવેરે છુટે કેસ
 સાખી કોણુ છખી છે આજની, ભલે બિરાજે નાથ
 તુલસી મસ્તક જે નમે, ધનુષ બાણુ મહી હાથ
 સાખી કૃષ્ણ વગાડે વાંસળી, ગોપીને કિરતાર
 કોણુ કોણુ ચરિત્ર ખેલવે, બાલા પણ ગોપાળ
 સાખી મોરલીકો સાદ સુણાયકે, હર્યા અમારા પ્રાણ
 તમે છો નટવર નાથડા, હમે ગોપી ચતુરસુગ્મણ
 સાખી કહે રાજે રંગ ઉપન્યો, હૈડે હરખ ન માય
 વેણુતો મુણી વહાલા તણાં, મોહ પામી બિજનાર

૫૬ ૫૬.

મોહ પામી બિજનાર (અનિઆંહારે) માંહોમાંહે કરે વિચાર
 ચાલોને ત્યાં જોવા જઇએ (અનિઆંહારે) સખી સર્વે ચંચળ થઇએ
 રૂડી સરદ પુનમની રાત (અનિઆંહારે) રમવું તે સામળીઆ સાથ
 કાલીદ્વી તે જુમનાની પાસે (અનિઆંહારે) સામળીએ માંડયો રાસ
 હૈડામાં તે હરખ ન માય (અનિઆંહારે) તે જોવાને મન થાય

સાંખી.

જેવા જાદવ રાયને જે જેમ તેમ ધાય
કહે રાજે મન કેમ રહે ત્યાંતો રંગ ધણેરો થાય

પદ પપ રાસ.

ત્યાંતો રંગ ધણેરો થાય (અનિઆંહારે) કેમ મંદિરમાં રહેવાય
કોઠએ મેલી કુળની લાજ (અનિઆંહારે) ત્રીકમ તમારે કાજ
કોઠએ ભોળવીઓ ભરથાર (અનિઆંહારે) કોઠએ વાલ્હો કુળ વહેવાર
એક રોકી રાખી રાંમા (અનિઆંહારે) સૌ પહેલી પોચી સાંમા
એક નહાતી ચાલી નાર (અનિઆંહારે) તેને લજ્યા નહિ લગાર
એકે અવળી પહેરી ચોળી (અનિઆંહારે) એમ ઠામ ઠામ થઈ ટોળી

સાંખી

એમ અખળા આતુર થઈ, મેલી કુળની લાજ
કહે રાજે રંગ ઉપન્યો ધણો, હવે કામ નવ લાગે હાથ.

પદ પદ રાસ

હવે કામ ન લાગે હાથ (અનિઆંહારે) જેવાને સુંદીર શ્યામ
ચાલો જેવાને જાઠએ એની (અનિઆંહારે) હવે લજ્યા તે ધરવી કોની
સૌ અખળા સજે શણુગાર (અનિઆંહારે) મન થોભે નહિ લગાર
કોઠએ આંખતે આંજ એક (અનિઆંહારે) માંહે વાંસલડીનો વેગ
દોડતીતે શ્વાસ ન ખાય (અનિઆંહારે) સખી જેમ તેમ ધાય
પ્રંદાવનને લાગી લાર (અનિઆંહારે) જેમ હરણુ વધુટયા બહાર

સાંખી

પહોંચી પ્રેમાનંદને સૈયળ સંધળો સાથ
કહે રાજે મન કેમ રહે, હવે નેણે નીરખા નાથ

૫૬ ૫૭ રાસ.

હવે નૈણે નીરખ્યા નાથ (અનિઆંહારે) વહાલા શું કરીએ વાત
 મુઃખ દેખી મોહ પામી. (અનિઆંહારે) સર્વે વેદના વામી
 દેખીને તે દેવ મોરાર (અનિઆંહારે) હૈડામાં તે હરખ અપાર
 હરિ રાસ રમાડો હવે (અનિઆંહારે) અમે આંવ્યા છે તે ભાવે
 પ્રભુ પુરો મનની આશ (અનિઆંહારે) મારે જોવો છે રંગ વિલાસ
 હવે રૂડો તે રંગ રમાડો (અનિઆંહારે) વહાલા અમને રાસ રમાડો

સાખી.

એવા વચન મુણી વિનતા તણાં, વિકૂલ બોલ્યા એમ
 કહે રાજે આ રાતમાં, અહીં આવ્યાં તે કેમ.

૫૬ ૫૮ રાસ.

તમે અહીં આવ્યાં તે કેમ (અનિઆંહારે) નર મુકીને લીધાં નીમ
 જ્યારે પરણ્યો કરશે કેર (અનિઆંહારે) ત્યારે કેમ જવાશે ઘેર
 એમ બોલ્યા શ્રી મહારાજ (અનિઆંહારે) તમે આવ્યાં કાણુ શું કાજ
 શીખામણુ માનોને હમારી (અનિઆંહારે) ઘેરજાઓ સકળ ત્રીજનાર
 અમને તે લોકમાં લાગે (અનિઆંહારે) પછી ભાર તમારો ભાગે

સાખી

મોહન મુખથી ઓચર્યા. નિચું નિહાળે નાર
 કહે રાજે આ રાસમાં, હવે ઓછોરે અવતાર

૫૬. ૫૯ રાસ

હવે ઓછોરે અવતાર (અનિઆંહારે) મુખ બોલે નહિ મોરાર
 હમે આતુર થઈને આવ્યાં (અનિઆંહારે) ભુદરને ના ભાજ્યાં
 હવે સૈયર શી પેર કરવી (અનિઆંહારે) હિંમત ઘેરજવાની ન ધરવી

જ્યારે પાછું જવું હતું ઘેર (અનિઆંહારે) ત્યારે નિશરવું નહોતું પહેલ
 આવતાં તે આલ્યાં વનમાં (અનિઆંહારે) એના નવ આલ્યું તે મનમાં
 તેથી તન તણ એ તે વાર (અનિઆંહારે) ત્યારે સૈયર કહે સૌ સાર
સાખી.

ગોપી કહે ગીરધર મુણે, મનમાં મોટી આસ
 પણ રાજે રીઝીઆ નાથશું, હરિ અમને રમાડો રાસ.

પદ ૬૦ રાસ.

રંગ ભર્યા રશિયાળ ખોલ્યા (અનિઆંહારે) સખી સર્વે પાથરે ખોળા
 ગોપીઓના તો મનની જાણી (અનિઆંહારે) પ્રંદાવન લીલા તાણી
 ત્યાં તો રજની કરી ખટ માસ (અનિઆંહારે) રમવાને રંગ વિલાસ
 ત્યાંતો તાલ મૃદંગ વાગે (અનિઆંહારે) ત્યાંતો સુંદર શ્યામ ખીરાજે
 મુખ મોહનજનું નિરખી (અનિઆંહારે) ગોપી હૈડામાં ધણું હરખી
 હૈડામાં તે હરખ પામી (અનિઆંહારે) મને મળ્યા અંતર જમી

સાખી

પ્રંદાવનની કુંજમાં, વાગે વેણુ રસાળ
 કહે રાજે રાસ રમે હરિ, ત્યાં ગોપીને ગોવાળ

પદ ૬૧ રાસ

રમે ગોપીને ગોવાળ (અનિઆંહારે) ત્યાંતો દીસે ઝાકમ ઝમાળ
 ત્યાંતો વાગે તાલ તંબોળ (અનિઆંહારે) ત્યાંતો રંગ રડો રસાળ
 એવાં રંગ ભર્યા રણુછોડ (અનિઆંહારે) દેખીને પોઆ કોડ
 ત્યાંતો અખળા ધયાં આધિન (અનિઆંહારે) મોહ્યાં જગ મૃગ મીન
 મોહ્યાં સર્વે વનને વેલી (અનિઆંહારે) ગોપી રમેછે ગોવિંદ પહેલી
 મોહ્યાં સવે નરને નાર અનિઆંહારે) ત્રીકમનું તેજ અપાર

સાખી

તેજ તમારું જોઈને હૈડે હરખ ના થાય
કહે રાજે રંગ મુકતાં, કોઈનું મન ના થાય.

૫૬ ૬૨ રાસ.

હવે કોઈનું મન નવ થાય (અનિઆંહારે) એવો રાસ રમે જડુરાય
આવી સર્વે દેવતા ભાળે (અનિઆંહારે) ત્યા તો અધર વૈમાન આસે
કરજોડી રહ્યા ત્યારે સ્યામ (અનિઆંહારે) આધિન થયા તેણે ઠામ
ગીકમનું દેખીને તાન (અનિઆંહારે) છુટયાં મુનિજનનાં ધ્યાન
જોવા આવ્યા શંકર ઉઠી (અનિઆંહારે) બ્રહ્માની તે તાલ છુટી
મોહ્યાં ધરતીને આકાશ (અનિઆંહારે) મોહ્યાં પર્વત ને કૈલાસ.

સાખી.

જો જુએ તે જીવડાં, સર્વે પામે મોહ
કહે રાજે રંગ રમતા, તૃપ્ત ના થાય કોઈ

૫૬ ૬૩ રાસ.

હવે તૃપ્ત ના થાય કોઈ (અનિઆંહારે) પશુ પાંખી સૌ મોહી.
મોહ્યા મોર કળા બહુ મોડે (અનિઆંહારે) ગૌ ધાવતાં વાછરડુ છોડે
મોહ્યા જળ જુમનાં જનાં નીર (અનિઆંહારે) થઈ રહ્યા છે સ્થિર
મોહ્યું તે સર્વે વંદાવન (અનિઆંહારે) ધન્ય ધન્ય તે વંદાવન

સાખી.

ધન્ય ધન્ય દીન દયાળને પુરી મનની આસ
કહે રાજે રંગ જામીઓ ધણો હરિએ રમાડ્યો રાસ.

૫૬ ૬૪ રાસ.

હવે હરિ રમાડો રાસ (અનિઆંહારે) અબળાની તે પુરો આસ
વહાસે પુર્યો તે મનના કોડ (અનિઆંહારે) સૌ હિડે છે મોડામોડ

ગોપીઓને તે લાડ લડાવ્યાં (અનિઆંહારે) વહાલે પુરણુ બ્રહ્મ કહાવ્યાં
 ત્યાં તો અખળા આનંદમાં ઝીલે (અનિઆંહારે) તેનું રોમ રોમ અંગ ખીલે
 દેખીતે લીલા લહેર (અનિઆંહારે) કાઠી જવાના તાકે ઘેર
 એમ વાગ્યાં છે મોહનાં બાણ (અનિઆંહારે) વિંધ્યા છે તનમન પ્રાણ

સાખી.

મનમાં મોહ ઉપજ્યો ઘણો, સુખ પામી સુંદરી
 કહે રાજે રંગ જમીઓ ઘણો, અંતરધ્યાન થયા શ્રીહરિ

પદ ૬૫ રાસ.

હરિ અંતરધ્યાન થયા (અનીઆંહારે) ગોપીઓના પ્રાણ ગયા
 મનમાં રહી મોટી આસ (અનીઆંહારે) મને મેલી ગયા મહારાજ
 કહોને કોને કર્મે કહેવાય (અનીઆંહારે) મન આકુળ વ્યાકુલ થાય
 આંખલડી એને આંસુની ધાર (અનીઆંહારે) જાણે તુટ્યા મોતીના હાર
 વ્યાકુલ થયાં તે વ્રજનાર (અનીઆંહારે) હાય હાય સરજનહાર
 આવું પ્રંદ્રાવન સુખકારી (અનીઆંહારે) દેખી દુઃખ પામી નારી

સાખી.

વન વન દુઢે વિનતા, કાંઈ નવ જડે ભાળ
 કહે રાજે રૂઢણુ ઉપજે, અમને તજી ગયા ગોપાળ

પદ ૬૬ રાસ.

અમને તજી ગયા ગોપાળ (અનીઆંહારે) અખળાને તે જવાળ
 દીનાનાથ ગયા મને મેલી (અનીઆંહારે) ગોપી દુઢે છે વન વન વેલી
 શામળીઓ તે સુખ દેખાડી (અનીઆંહારે) પછી પુરણુ ગયા છે નાસી
 તરવરને તે તન સાથે આણી (અનીઆંહારે) ગોપી ભેટે છે ભુદર જાણી
 એતો વૃક્ષના બોલે બાઈ (અનીઆંહારે) તમે શીંદ રહ્યાં છો સાડી

સાખી ૧૪ મી

ટાળે થઇને ટળવળી, મેનાથ વીયોગે નાથ.
કહે રાજે રડતાં સૌ ફરે, હાવે વંદાવન મોઝાર.

પદ ૬૭ રાસ.

હવે વંદાવન તે મોઝાર (અનિઆંહારે) દુઃખ પામે તે નાર
આપણને તે મેલ્યાંઉ વેખી (અનિઆંહારે) તરછોડયા સો અવગુણ દેખી
પહેલાં તે લાડ લગાવ્યાં (અનિઆંહારે) વળતી તે વાર રડાવ્યાં
મોરલીમાં તે મોહ પમાડો (અનીઆંહારે) કેડે લઇને કારે પછાડ્યાં
આપણને તે મેલ્યાં નાથે (અનિઆંહારે) રાધાને તો લીધાં સાથે
રાધાએ તો મનમાં મોટમ આણી (અનિઆંહારે) હવે હુંતો મોટી પટરાણી

સાખી ૧૫મી

રાધા મનમાં મોટ કરે, નવ જાણે દીન દયાળ
કહે રાજે વળતી નાથ કહે, તમે વસોને આંણે હાર

પદ ૬૮ રાસ.

તમે વસોને આંણે હાર (અનિઆંહારે) એમ કહીને ગયા તેણી વાર
મોહનજીએ મેલ્યાં રેતાં (અનીઆંહારે) રાધાજી હીંડે છે વન જોતાં
હાય હાય હૈયું ફાટે (અનીઆંહારે) ખોટું કંચન કાચની સાટે
મેંતો મનમાં કર્યો હંકાર (અનીઆંહારે) મને તજી ગયા મોરાર
એક સખી આવી મલી ત્યાંહે (અનીઆંહારે) રાધાને તે દીકાં વનમાંહે
તુતો વહાલાને અતી વહાલી (અનીઆંહારે) તને કેમજ મુકી ટાળા

સાખી ૧૬ મી.

દુઃખણી સૌ ટોળે મલી, રૂઢન કરે અપાર

કહે રાજે રૂપણી રાધીકા, મારો પ્રાણુ તણુ આણે હાર

પદ ૧૯ રાસ.

મારો પ્રાણુ તણુ આણે હાર (અનીઆંહારે) દેખી દુઃખ અપાર
એક ગોપી તે ખાય ફાંસી (અનીઆંહારે) ખીજ તે જુવે તે મન વીમાંસી
એક જુમનાંમાં જંપલાવે (અનીઆંહારે) ગોપી કંઈએક ઘેલી કલાવે
સખી સર્વે થઈ ગઈ ઘેલી (અનીઆંહારે) કોઈ ના સમજી પહેલી
પાતળીઓજી પ્રગટ થાયે (અનીઆંહારે) હવે કરવો તે ઉપાય
આઈ પ્રેમ કંઈ જ્યારે (અનીઆંહારે) દીનોનાથ મલસે ત્યારે

સાખી ૧૮ મી.

સૌ સૈયરો ટોળે મલી, મન વીચારી વાત

પ્રેમ વીના નહિ પ્રગટે, એતો રાજેનો રસીઓ નાથ

પદ. ૭૦ રાસ

એતો રાજેનો રસીઓ નાથ (અનીઆંહારે) હરી હેતે આવે લાથ
આઈ રાસ રમેને હાવે (અનીઆંહારે) જુદર આવેતે ભાવે
રાધાને રણુછોડ (અનીઆંહારે) સૌ ગોપીકરજોડ
પછી નાટક થઈને નાચો (અનીઆંહારે) જડુનાથને સર્વે જાચો
આઈ રમત માંડોની એમ (અનીઆંહારે) દીનોનાથ પધારે તેમ
આરાધાને એકેમન (અનીઆંહારે) ત્યારે આવે જુગજીવન,

સાખી ૧૮ મી.

નાટક થઈને નાચો સહુ; વહેબરી સૌનાર

કહે હરિ હવે રાજે પ્રથટ થયારે મોરાર

૫૬. ૭૧ રાસ

હવે પ્રગટ થયારે મોરાર (અનીઆંહારે) ભુદરને ભેટે નાર
 સૌ મોતીડે વધાવે (અનીઆંહારે) ધણો હરખ હૈયામાં આવે
 વારીનેતે રમાડો રાસ (અનીઆંહારે) અળા તે પોચે આસ
 એછે હરિ રાધાનો રંગ (અનીઆંહારે) મુણતાં થાયે સુખ અંગ
 જે સાંભળે નરને નાર (અનીઆંહારે) તેનો છુટે ભવ સંસાર
 રાજેનો રસીયો નાથ (અનીઆંહારે) રાસ ગાય છે રાજેદાસ
 સમાપ્ત

૫૬ ૭૨ રાગ સાંમેરીની સાંખીઓ.

- ૧ સાંખી. સાંમેરી સાગર ઉલટો; અને રત્ન તણાયાં જય
 કરમ વીના ભરે મુદડી; તેને સંખલે મુઠ ભરાઈ
- ૨ સાંખી. સાંમેરી ઉચો ધડ દારકાં; જાદવ છપન કોડ
 ચોદસ રત્નાગર સાગર ધ્રુવવે; ત્યાંતો રાજ કરે રણુછોડ
- ૩ સાંખી. સાંમેરી સોનાં સાટવે; ઉભી માણેકચોક
 હું તને પુછું સાંમેરી; મારે સુળી ભલી કે સોક
- ૪ સાંખી. સોઝયથી માહારે સુળી ભલી; ભલકે પાડે છેદ
 સોઝયતણે બોલડે; મારી કાણું કાણું દાઝે દેહ
- ૫ સાંખી. સાંમેરી રૂપ ગુણને વાદ પડયો; આલ્યાં દેવ દરબાર
 રૂપને આલ્યાં બેસણાં; ગુણને કર્યાં જુહાર
- ૬ સાંખી. સાંમેરી જાળે દારકાં; કરજે ઉત્તમ કામ.
 નહાજે ગંગા ગોમતી; વળતાં આવજે ડાકોર ગામ.

૫૬ ૭૩ રાગ સાંમેરી.

આંખલડીનો ચાળોરે ચતુભુજ લઈ ગયો; હવે કેમ જીવું મોરી માય

મોરને મુગટરે અતી રળીઆંમણો; કુંડળની શોભા કહી નવ જાય-

આંખલડી—ટેક. ૧

હુતો ઉભીતીરે આંગણે માહરે; બાઈ મેંતો આવતાં દીઠો કાન
નજરે મેળાપોરે બાઈ મારે ત્યાં થયોરે; મહારે નયણે કર્યારે નીશાન.

આંખલડી— ૨

વેંણુ તો વગાડીરે બાઈ મારે વીઠૂલે; ત્યારે મને નવ રહી સુધને સાંન
આંખને મીઆંણીરે વાહાલેરો ત્યાં રમે; ત્યારે હરી થયા અંતરધ્યાન.

આંખલડી— ૩

સરખીને સાહેલીરે જોવા નીસર્યાં; જોયું વંદ્રાવન મોઝાર
નરસૈયાનો સ્વાંમીરે જો આવી મલે; ધન્ય આ હીરડાનો અવતાર.

આંખલડી— ૪

૫૬ ૭૪ સદર.

જૂજની સાહેલીરે સહુ ટોળે મલી; ચાલી ચાલી વંદ્રાવન મોઝાર
ગોવાલની સાથેરે દીઠો મેં વાલમો; દરસન દીધાં દીન દ્યાલ.

જૂજની—ટેક. ૧

રેનતો કીધીરે રૂડા રાસની; એક એક ગોપી વયમાં કાંન
એકલાં સું કરીએરે વાલા મારો જોડીયા; મંડપ રચ્યો ભગવાંન.

જૂજની ૨

પ્રેમરસ પાયોરે અબલાને પ્રેમ સું; રૂજની કરી ખટમાસ
રાસ વીલાસેરે મનકું મોહી રહ્યું કરજોડી કહે નરસૈયો દાસ.

જૂજની ૩

પદ ૭૫ સદર.

કુંજનો વીહારીરે મુજ ગેર પરાંબુજા; હવે હું તો સાસા સળુ
સળુગાર.

પગને સંભારું રે સુંદર મોતીઆં; સોહ મારી કોટમાં નવ સેર
હાર-કુંજનો. ટેક. ૧

સાહેબીને ચોરીરે સોહતને ચુંદડી; રંગભરી ગઈતી સુંદરી સંજ.
ભાવ ધરીને રે વાજાજીને લેટસું; હેને આપીસું હૈયા ફેરી કુંજ.
કુંજનો—૨

રેન તો અજવાળી રે ઉગ્યો ચાંદ્રો; ચાંદ્ર પાસે માગું છું માન.
નરસયાનો સ્વામી રે આઈ મને ત્યાં મર્યા; તેને મહારા
મનગની પુરી હામ-કુંજનો—૩

પદ ૭૬ સદર

ટીક્કડી સંભારું રે નયના ભરીભરી; ઘેટી થઈ જોઈ ગોવીંદ
આગનો કિજમરે સર્વે કોઈને; વહાલા સાથે રમીસું રંજની રાસ.
ટીલડી. ટેક—૧

હમો ગુણ ગાયસુરે ગોપીકા સર્થે; નરવર નાચ ફરીને હાસ.
વાંસજી વાગેરે અતી પ્રહેભરી; સૈયર સરવનાં હરખાં મન.
ટીલડી—૨

મોહનને જોયારે મન હરખે ઘણું; નયણે નીરખા જુગજીવન
નરસયાનો સ્વામીરે આઈ મને ત્યાં મર્યા; વહાલાં લાગ્યાં વંદાવન.
ટીલડી—૩

પદ ૭૭ રાગ સદર

મનસા દેહનું ટાણુરે કાસે તારું વહી જસે; હરીગુણ ગાજે નરનેનાર
અવસર આવોરે ફરી ફરી નહીં મને; કહુ છું શીખામણની વાત.
મનસાદેહનું—ટેક. ૧

મવસુત થઇનેરે ચીજાતમો ચાંપસો; પંથીડાને કહેતાં નવ આવે પાર
આંખે પાટા બાંધીરે ઘાંણીમાં તને ધાકશે; ઉપર બેસી મારસે મુરખ
માર. મનસાદેહનું. ૨

ખરખ થઇને ગત્રીઓમાં બટકસો સાંજ પડે કુંભાર નહી લે સંભાળ
કરડે ચડીનેરે ભુકણાં ભુકસો; અણુતોલો પીઠપર ભરસે ભાર.
મનસાદેહનું. ૩

કંઠને થઇનેરે બોળે ઉડાવશો; ચરસો કાંકરને કંથાર
હાથીને હડસેલેરે ગડનો બેલાડસો; સહેવા પડસે આંકસ કેસારે માર.
મનસાદેહનું. ૪

ચાવર થઇનેરે ઉધે માથે ઝુલસો; નીપજસો ભાતભાતનાં ઝાડ
ડાળેને ડાળેરે પંખી માળા ધાકસે; સહેવા પડસે કોહાડાના ધાય.
મનસાદેહનું. ૫

થોડામાં કહુંછુરે ઘાણું કરી માંનશો; કાયા જતાં નવ લાગે વાર
દાસ થોભણુનીરે રૂઢી વીનતી પ્રભુને બજે તેતો ઉતરે ભવપાર.
મનસાદેહનું. ૬

પદ ૭૮ રાગ સહર.

તટ જુમનાંનાંરે અતી રણીઆમણો; જેની તીરે ખેલે ગોપી ગોવાળા
હવણુ હમારેરે વસે માહારો વાત્રમો; વાહાલે મારે વાહો વેણુ
રસાળ. તટ—ટેક. ૧

મસમશને મશનોરે મોહન મોગરો; તેની ઉપર ભમરા કરે મુંગર
તમે તો વરરે હમો તો વેલડી; પુરો મારા મનડાના કોડ. તટ—૨
મુખડુ જોડનેરે ક્ષીજનીને આત્રના; વાહાલે મારે માંડપો અખંડારે ખેલ.
ભગવાનદાસ કહે પ્રભુજીને ભેટનાં; વાલે મારે ઉતાર્યાં ભવપાર. તટ. ૩

પદ ૯૯ સદર

સોકલડી ધુતારીરે સહીયર શું કરું; તેને દેખીને ઘણે મહારી દેહ
એને સંતાપેરે આઈ અમે સાંસનાં; તેનો મન સાથે હયગમાંવ.
સોકલડી. ૧

કામલુગારોરે આઝનો કંચવો; પરેણુપરપંચી ચીર
હમારે પહેરણુરે સાદાં મુતરો; આઈમારે હરિનામનું હીર. સોકલડી. ૨
ચણા દીવસથીરે નાથ માંરે ઘર તખ્તારે; મોહન આંવે મુજ ઘેર
સરખાને સરખીરે આઝનેને સોખનું; ધુત લાગ્યો ધુતારીનો ટંગ.
સોકલડી. ૩

નીલંજ એતોરે આઈ પેલો કાનુડોરે; બોલનાં બીડુ લગાર
નરસ્યાનો સ્વામીરે સકળ સ્વાદીઓ; ગળ્યું લાગ્યું એને ઘણીવાર.
સોકલડી. ૪

રાગ સદર પદ. ૯૦

મોહની લગાડીરે મામને મોહને, રસીએ દેખાડી રસની રીત;
એવીના બીજેરે લાગે અળખામણો, પ્રગટી પુવ જન્મની પ્રીત-
મોહની ૧

વારે વારે જુવેરે વહાલો અમમણી, નીલાજે મહારા નખ ચખના
સણગાર:

જેકાઝ એતે મધ્યુરે મનઝંજી કરી, તેનો વાલો મુકેનહી ઘરઆર
મોહની ૨

આવડું નવગળ્યું મેનો પ્રીતમાં, જાણે કંઈ સુખ દુઃખ નહી થાય;
સ્તેહ વધારીને વાહાલો મારો જોઈ રહ્યો, કહ્યો આઝ જુગતે જવાય
મોહની ૩

લોપીમેના લાજરે આ સંસારની, છે માહારે કાંન મધ્યાનું કામઃ
સ્વામી રણછોડનારે ભાવે ભેટીયે, ભલે પધાર્યા સુંદર સામઃ
માહની ૪

૫૬ ૮૧

વેગેને પોહોઆડોરે રાવણુ જનકી, જનકી છે લોકોકેરીરે કાળઃ
અદાને પદ્મરે સન્ય શ્રી રામની, હરીને વાહરેનો નહી પાર,
વેગેને ૧

મુતાંને સ્વપનું સ્વામી મને આવીયું, પડયો જાણે લંકાકેરે કોટ
કોટને કોસીરે ચતુભુજે ટાળીયો, કાંગરે વાંદર દેછે કોટઃ
વેગેને ૨

રાવણુ રંડાપોરે આંણા મુજને દુકડો, સતીનાં વચન સાચાંમાંનઃ
રાવણુને મારીરે વીલીખણુને આપસે; આપસે લંકાકેરે રાજઃ
વેગેને ૩

ચારારસીને ચવટારે આવન બજારમાં, મુખે શ્રી રામનામ જપાયઃ
નરસંયાના સ્વામીરે સીતાને લઈ વર્ચા, પોચ્યા શ્રી અયોધ્યાનીરે માંચઃ
વેગેને. ૪

૫૬ ૮૨ રાગ સહર

ચંદ્રગદને ઘેરોરે વહેલા પધારજે, વહેલા પધારજે દીનાનાથ
શીશુપાળ આગ્યોરે રક્ષમણી પરણવા, પાદર ગડગડીયાં નીશાંન.

ચંદ્રગદ—૧

અવધે નવ આગ્યોરે લખ વેળા વહી જસે, નહી તો તહશું મહારા પ્રાણુ
દશરથના કુળમાંરે અવતર્યા દીવડા, તે દીવસે જન્મા કુમાર.

ચંદ્રગદ—૨

પંચવટીનારે વહાલા હમો વાસીઆ, તે દીવસે કાંચી હમારીરે સાહ્યા
હક્કમણી ચાહ્યારે અંગીકા પુજવા, સાથે સાહેલીયોરે અપાર.

ચંદ્રગદને—૩

અંગીકા પુજવાનેરે હક્કમણી સંચર્યાં, અંગીકા દેજે શ્રીકૃષ્ણ ભરથાર
હક્કમણી દેરેરે હક્કમણ દોડીયાં, યોધ્યા ચડ્યા મરોડા મરોડ.

ચંદ્રગદને—૪

સરખીને સમાગીરે આવે થોડે ધુમનાં, વીનવે નરસહયોદાસ

ચંદ્રગદ—૫

રાગ ગુજર પદ ૮૩.

રાગને ભરોસેં હુનો; અધી રેન જાગી
અડવી વીની ના આવ્યા; આસા મારી ભાગીરે. રાગને ટેક ૧
બહારે સાચા મને મહ્યા; સૌ ત્યાગી
તમો ક્યાંથી આવ્યા; કોંડા અનુરાગીરે. રાગને ૨
અમારે શું કાંના; તમે ગમે ત્યાં માલો
હવે મુને રમે છેડો; લેઉં મુમે માગીરે રાગને. ૩
આવો ને કાંના તમો; મોહું મન માઈ
દયાનો પ્રીતમ લલ્યો; મહ્યો સ્યામ સોહાગીરે રાગને. ૪

પદ ૮૪

ક્યાંથીરે પધાર્યા; જીવણ પાછલી રાતે
કહું કોઈનું નવમાન્યું; દીઠું મારી જાતેરે, ક્યાંથીરે. ૧
પહેલી રાતે પધાર્યા; તે પણ હું જાણું
દાર માઈ થોડું ઠેલો; શું કહું વાતે, ક્યાંથીરે. ૨
જ્યારે તમો ગયા ત્યારે; જસો મતી જાગી
જુહાં નેત્ર મીચીને; જોવાનેરે લાગીરે, ક્યાંથીરે. ૩

વચન દીધું માટે વાટલડી મેં જોઈ
દયાનો પ્રીતમ હ્યો; સાર્યાં સર્વે કાળે, ક્યાંથીરે. ૪

રાગ સહર પદ ૮૫

ઉઠને અલખેલી રાધે જાડુ દેની અંગના; ટેક
તારા કેરો તેજ ગયો ચંદ્ર કેરો ચંદનો;
મુખ કેરો તખોલ ગયો આંખ કેરો અંજનો; ઉઠને. ૧
હાથે લાલ ચુડી સોહે ઉપર કંગનો;
મોતી અનકી માલા સોહે હાથે બાજુ બંધનો; ઉઠને. ૨
મોતી અનકી બીક્ષા માગે; વાંચે પોથી બમનો;
અંગી ભડ કહે પ્રભુકે કહેતી હું ગોપના; ઉઠને. ૨

પદ ૮૬.

વહાલાની વાંસલડી મારા રૂદાયામાં વાગી. ટેક.
ભરનીશ્રામાં હમો સુતારે હુતાં
વેગ થકી હુતો ઝમકાને જાગીરે. વહાલાની. ૧
વહાલામાં વાહાણું લોક કહેરે વગોણું
દોહીલી વેળાએ લહે કાંના લાગીરે. વહાલાની. ૨
આજ મન જોસે રાજ તેનું મન તે સેંકાજ
મળ્યો તો મીઠાનો સ્વામી તેં આસ મારી ભાગીરે. વહાલાની. ૩

પદ ૮૭ રાગ પચમ પ્રભાત

સોનાની ગેડીરે હરજના હાથમાંરે, રૂપલા દડુલો હરિને હાથ;
કાંનજી કોડીલેરે દણડો દોડાવીયોરે, વહાલે મારેરે જલ
જુમનાંજીને તીર. સોનાની ૧
જુમનાંની તીરેરે કદમ કેરાં જાડવારે, વહાલો મારો ચદ્યાકદમનેરે જાડ;

કેરીભોને સાહીરે જુમનાંમાં જંપલાવ્યુંરે, મોહન ગયા
 સાતમેરે પાતાળ. સોનાની ૨
 ગેડીને અંકુસેરે કાળી નાગ જગાડીઓરે, વહાલા મારા લડવા થયા તૈયાર;
 પોયણીને ડાંડેરે કાળી નાગ નાચીઓરે, વહાલા મારા ઉપર
 થયા અસ્વાર. સોનાની ૩
 નાગણીઓ મળીરે સર્વે જોળા પાયરેરે, વહા મારા છોડે
 હમારેરે નાથ;
 નરસંયાનો સ્વાંમીરે બાઈ મને ત્યાં મળ્યોરે, વહાલે મારે પુર્યો
 પંચમ રાગ સોનાની ૪

૫૬ ૮૮ રાગ સહર.

ઓતરને દીસાથીરે મેહસો ગડગડ્યારે, આવી વરસો આપણે દેશ;
 પાછાડાંને ખેતરે બાઈ મારાં જળ ભર્યારે, ખેડી વાવો તલ તુવેર
 મગ જુવાર. ઓતર. ૧
 મોચેમેને વાવેરે લવીંગ ને એલચીરે, વાડે વાડે વાસોળીઆનીરે ઓર;
 વાસોળોને વણુતારે રાધાજીને કરડીયોરે, કરડયો કરડયો કાળીનાગ.
 ઓતર. ૨
 લેરેને લેરે જય મારો જીવડોરે, કાંનજીએ ઉતારાંરે વીખ;
 નરસંયાનો સ્વાંમીરે બાઈ મને ત્યાં મળ્યો, વહાલે મહારે પુરી
 મનની આસ. ઓતર. ૩

૫૬ ૮૯

વાત લડીને કરતારે વહાણાં વહી ગયારે, હરિ ગુણુ ગાતાં નવ આવ્યો પાર;
 પ્રભાતે ઉડીનેરે ગોપી સર્વે નીસરાંરે, ભરવા જુમનાંજનાંરે નીર.
 વાટલડી. ૧
 વેંણુને ડોલેરે ડોલે જેમ નાગણીરે, પાવલીએ જાંઝરનોરે ઝમકાર;

વલોણાં વલોવંતારે હરિયુણ સાંભરે, ખલ્લે કંકણ સુડીરે હાથ.
વાટલડી. ૨

રથડા મેં દીકારે નંદજીને આંગણે, ત્યારે મને પેટમાં પડી કાઢ;
પ્રાંણ હમારે પેલો લઈ ગયોરે, હવે શું લેવા આગ્યોરે કાળ.
વાટલડી. ૩

આપણે સૌ મલીરે એને મારસુરે, એ છે છોકરો એકારે એક;
નરસૈયાનો સ્વામીરે મુજને મોકલ્યોરે, ઓધવજી ગોપીને કહેવાય.
વાટલડી. ૪

૫૬ ૯૦ રાગ સહર.

દ્વારકાંના વાશીરે વેગે લહેલા આવજોરે, રાણી રક્ષમણી કરોરે કંથ;
દુષ્ટને દુર્યોધનરે લાગ્યો મને પીડવારે, મને ઘણી વીમાંસણ થાય.
દ્વારકાં. ૧

સોડ તાણીનેરે શુંરે મુનો શામળારે, આજસ મરોડી ઉંડારે આજ;
લક્ષ્મીજી તળાસેરે પ્રભુ તારા પાવતારે, હવે તમે મહેર કરોરે મહારાજ.
દ્વારકાં. ૨

આહને ઝંઘારે ગજરે મુકળ્યોરે, કાંથી તમે સુધનવાની સલાય;
નરસંગ ઉપરરે હણ્યા કંસ માર્યોરે વહાસે મારે ઉગાર્યો પ્રહલાદ.
દ્વારકાં. ૩

છપન કરોડરે પ્રભુતારા જન્મવારે, જેના અળીબદ્ર સરખારે વીર
કાળીનાગ નાથોરે જસસંધ છલ્યોરે, તે અળ ક્યાં ગયું મહારે નાથ.
દ્વારકાં. ૪

વસમી વેળાએરે વીડલ વહેલા આવજોરે, ધાજે ધાજે છત્રપતી મહારાજ
સ્વારી કરજોરે ગરડની ઉપરેરે, નરસૈયો પીનવે વારંમવાર.
દ્વારકાં. ૫

પદ ૯૧ રાગ સહર

રાતલડી રમીનેરે ક્યાંથી આવીઆરે, બળવંતા ખારણીયાં નવહેલ
મંદીરે પધારેરે પેલી સોઝનારે, જ્યાં તમે કીધી રંગની રેલ.

રાતલડી. ૨૬—૧

રાનાં રાનાં નયણારે અતી નીંદ્રા ભર્યારે, રાતી તારી અધુરી
તંઆલની રેખ

કસુંબના હારેરે ક્યાં કરમાય ગયારે, ધુતારાના જેવો તારો વેસ.

રાતલડી—૨

મસ્તકનું મોરીઉંરે વાજાજનું હટપટેરે, તંબોળે રંગ્યા સુંદરીના ગાલ
કંઈ સોહાગણેરે તમને ભોળવારે, સાચું કહો નંદાજનારે લાલ.

રાતલડી—૩

અમરને પીનારે ખાળ કદાં ઘુટીઆરે, વહાલા મારા પારકા પટોરી
પાછી આલ.

આજનો વાસોરે પેલી નારનોરે, અમથેર આવજો કાંન કાલ.

રાતલડી—૪

કેસર તીલકરે કપાસેથી ઉખડ્યારે, ભુજ ભરી બીડુ બાથ
નાથના વેણેરે દાસી મોકલીરે, શીતળ થાશે સધળુરે અંગ.

રાતલડી—૫

ચોંદલીઓને ઉગ્યોરે હરણી આથમીરે, ત્યાંલગી જેવું તારીરે વાટ
કસુંબલ સંભારીરે સેજે એમ રહીરે, બોલડા કીધા તે માટ

રાતલડી—૬

નીંદ્રા આવેરે તારે આંગણેરે, ભુટી મન બ્રાંત નવ આંણુ
જે તમે કહેશોરે તે તો હું નરત કરેરે, સત્ય વચન મહારાંરે માન.

રાતલડી—૭

પંચમાં આરોપેરે પેલી સૌ સોકરે, રમતાં થઈ ગયો રે પ્રભાત
નરસૈયાનો સ્વામીરે મંદીરે પધારીયારે, ગોપી ભેટરે દીન દયાળ.

વાતલડી—૮

રાગ પ્રભાતની સાખી.

રામને વહાલી રામગ્રી, સીતાને વહાલા રામ;
નંદજીને વહાલા કૃષ્ણજી, ગોપીને વહાલા કદાન.

પદ. ૯૨

જાગો જાગોરે મારા નાથજી, મરઘા બોલે છે સ્વામિ;
ઘડી પછી મોં એ મોં સુઝસે, ઉઠો અંતર જામી. જાગો.
તમને ઘેર જાતાં કોણુ જાણુસેરે, કરસે કુચલી પ્રાણી;
ચચાં શું આખા ગામમાંરે, દેસે આખી એધાણી. જાગો.
રંગ રમ્યા આખી રજની, લોચા તુર થઈ પડ્યા;
કથું તું સયન કરો સામળા, માન્યુ નહિ મતે ચડીચ્યા. જાગો.
જાગત જોડે પાડોસીઓરે, સહુ ઉઠે છે જહેલા;
દંત ધાવન લઈ બેસશે, પધારો તે પહેલા. જાગો.
દિવસ ઉગ્યો ધન સ્યામજીરે, અહિં રોકાઈ રહેશે;
જસો મોડા માતા પુછસેરે, ત્યારે જવાળ સો દેસો. જાગો.
નિંદ્રા આવડી ક્યાંથી લાવીયા, નથી નૈત્ર ઉઘડતાં;
વ્યાસ વલ્લભના નાથજીરે, મુકો ઉંઘવાનુ પડતું;

પદ ૯૩ પ્રભાત.

રંગ ભેર રમતાં રાસમાં, રસ વાગ્યો છે દગલે ટેક
કુમકુમની ઝડીઓ પડે રે, પાતળીઆને પગલે રંગભેર.
ફરતાં ફરતાં કુદડી, ગોપી ગુણ ગાતાં

ચાદ ભોવનના નાથજીરે, કહે બાહુડી દેતાં	રંગભેર.
ફરતાં ફરતાં જે ફરે, પાપે જાંઝર ઝમકે	
મધ્ય સમે મારો વાલભોરે, જાણે વીજળી ચમકે	રંગભેર.
રમતાં રમતાં જે રમે, કાઠની સરમ ન રાખે	
ઝમોને ઝુમો જે પડેર, કાનો સાહી રાખે	રંગભેર
સાળ વરસની સુંદરી, મારે વહાલે વિસારી	
દાસ થોભણુના સ્વામીરે, રાધે રાધે પોકારે	રંગભેર.

૫૬ ૩૪ પ્રભાત.

મારો નાથ બન્યો નવ જોબનો, પીળી પટાળી પહેરી	ટેક.
અમર વેલીનો કંચવોરે, ઝળકશીની ચોળી	મારોનાથ.
વહાલે વેણુ ગુંથાવી વિવેક શું. પાછળ ગોફણો લહેકે	
સંઘામાં સિંદુર પુચારે, ચૂવા ચંદન મહેકે	મારોનાથ.
આંખમાં કાજળ સારીઆં, નાકે નીરમળ મોતી	
અર્ગ ચંદન તેલે કર્યારે, કાને કુંડળ ઝળકે	મારોનાથ.
હાથે બાળુબંધ ભેરખાં, ઝલકે કંકણ ચુડી	
પાપે વિધુવા વીંઝુમણારે, એની સોબા છે રૂડી	મારોનાથ.
એવા લટકાળા લટકાં કરેરે, આડા ધામ ઉતરીયાં	
દાસ થોભણુના સ્વામીનારે, એનાં કારજ સરીયાં	મારોનાથ.

૫૬ ૬૫ પ્રભાત

દુત આબ્યો એક દોડતો, રાય રાવણુ પાસે	ટેક.
શીશ નમાવી પછી બોલ્યોરે, કેમ બેઠા અવાસે	દુત.
રામ લક્ષ્મણે ગડ ધેર્યો, સાથે સુગ્રીવ સંપે	
હનુમાનની હાક વાગતારે, કુકુ કાળજી કંપે	દુત.

ત્રંમક જેણે તોડયોરે, રાય જનકને દ્વારે
 તેની સીતા શીદે લાવ્યારે, બળ દીકું ત્યારે ૬૧.
 બાઈ તમારો અભાગીઓ, વિભીક્ષણ આવ્યો
 યોદ્ધા બીજા જોરાવર ઘણારે, રામ સંગાને લાવ્યો ૬૨.
 સાગરે પાજ બાંધીને, સેન્યા પાર ઉતારી;
 દળ અતી ઘણું દોડતુરે, સૈના નાખશે મારી. ૬૩.
 હથિયાર શોભતાં હાથમારે, ચિત્ત ચડયું મારું જોઈ;
 ધનુષ ચઢ્યાં શ્રી રામનારે, મુદ્ધમુદ્ધ મારી ગઈ. ૬૪.
 ગદા ઘડી કોમળે હાથમાં, વાંદર કુદતા આવે;
 કોટે વાંદર વિટાયારે, સીતા સીતા બોલાવે. ૬૫.
 ભાગોળે દળનો આવ્યું. ગડનોડયો તમારો;
 પ્રભાતના પ્રભુ ચઢી આવ્યારે, વાંક નથી હમારો. ૬૬.

પદ ૬૬ પ્રભાત.

જંગોરે જસોદાના હવણ વહાણુલાં વાયાં
 તમારે ઓર્શીંગે મારાં ચીર ચંપાયાં. ૬૭.
 પાસુ મરડો વાલા ચીર લકડી તાણી
 સરખી સમાણી સૈયરો સાથે મારે જવાં છે પાણી. ૬૮.
 પંખીડાં બોલેરે વહાલા રજની રહી થોડી
 મેજલડીથી ઉડો વહાલા આળસ મરડી. ૬૯.
 સાદ પાડું તો વહાલાં લોકડીઆં જંગે.
 અંગુડો મરડું તો પગના ધુધરા ગાજે. ૭૦.
 સાસુડી જંગેરે વેરણુ, નણુદી જંગે
 ઓપેલી પાડોશણુને ઘેર વહોણું વાગે. ૭૧.

જેને જેવો ભાવ હોય તેને, તેવુંરે થાશે
નરસૈના સ્વામી વિના રમે, વાહાણું વાશે.

જગોરે.

૫૬ ૬૭ પ્રભાત.

જસોદાના ઇવણ ઉભા જુમનાને તીરે
મોરલી વગાડે મોહન મધુરી ધીરે જસોદા
પિતાંજર નીપટવાળા કિર હલેકે માળા
કાને ખીચ કુંડળા લળકે, દોશે રૂપાળા જસોદા.
પ્રભાતે કિડીને ગોપી ગાયરાવે
ઝા કાનુડા ઝા કાનુડા કાડીને ખોડાવે, જસોદા.
આજ અમારી ઘેનુંઝે તો હૃદય થોડાં દીધાં
રમેને સામળીએ વહાલે, દોડીને પીધાં. જસોદા.
સાંભળાને સજુળી રાંમા. વાતઝડી મારી
તુજ સરખી છે સુઝસુળી ગાવઝડી તારી. જસોદા.
ઝેવાં ઝેવાં વચન સુળી, ગોપી આનંદ પામી.
ભક્ત ભુદરજી મળ્યા મહેતા, નરસૈના સ્વામી. જસોદા.

૫૬ ૬૮ પ્રભાત.

ભોળીરે ભરવાડણુ હરિને વેચવા ચાલી.
સાળ સહસ્ત્ર ગોપીના વહાલાને મદુકીમાં ઘાલી. ભોળીરે.
અનાથના નાથને વેચે આહીરની નારો
શેરીયે શેરીયે સાદ પાડે હોય કોઈ મોરારી. ભોળીરે.
મદુકી કિતારી માંહે મોરલી વાગી
વજનારીને સહેજે જોતાં મુરછા ડાગી. ભોળીરે.

અહ્લાદીક ઈંદ્રાદીક સરખા કૌતક દેખે,

આદ લોકના નાથને મદુકીમાં દેખે.

ભોળીરે.

ગોવાલ્લણના ભાગ્યે પ્રગટયા અંતરંગમી,

દાસલગને લાડ લડાવે નરસૈનાં સ્વામી.

ભોળીરે.

પદ ૯૯ પ્રભાત.

આજનો માંડવડો મારે મોગરડે જાયો.

રાધાજીની સંગે વડાલો રમવાને આવ્યો.

આજનો.

ગોફણીએ ધુધરી ધમકે રેશમની દોરી,

શામળીએ શામળા સંગે રાંધીકા ગોરી.

આજનો.

દહી દૂધને ધરમડો માંદી સાકર ઘોરી,

મહારા વાલાજી આરોગો પીરસે ભમર ભોળી.

આજનો.

સાળ શણગાર સળ્યા સળી ઓઢણુ માડી,

શ્રી વંદાવનમાં વિદુલ સાથે રમત માંડી.

આજનો.

અખંડ હેવાનણુ મારે એ વર રડો,

નરસૈના સ્વામીએ મને પહેરાવ્યો ચુડો.

આજનો.

પદ ૧૦૦ પ્રભાત.

ઓ પેલો આંદલીઓ મા મને રમવાને આલો,

નક્ષત્ર વેણીને મારે ગુંજલીએ ધાલો.

ઓ પેલો.

લોકને ઘેર નહાના બાળક ત્યાં તે આડો થાય,

આંદલીઓ આકાસ વસે તે કેમ કરી અપાય.

ઓ પેલો.

રૂંધેરે રૂંધેરે પેલો આંદલીઓ જુએ,

માનારે જસોદા હરીનાં આંસુડાં લુહે.

ઓ પેલો.

સોનાનું પારણીકા મારે હીરની દોરી,

ધુમરડી ધાત્રેરે માતા જસોદા ભોળી.   ઓ પેલો.

પવિત્ર જળ જુમનાનું ભરીયું ચાંદલીઓ ડાખ્યો,
મહેતા નરસીના સ્વામીને રોતોરે રાખ્યો.   ઓ પેલો.

પદ ૧૦૧ પ્રભાત

કોડો કોડો મારા નાથજી, ક્યાંથી નિંદ્રા આ વળગી;
દિન મળી કુગવા સમય થયોરે, કરો આળસ અળગી:   કોડો.
માત તમારાં જંગસે, લાગસે કળ કળવા:
ભોજનઈ મારી ચાડી કરેરે, નહિ મળે પંથ પડવા.   કોડો.
નાસિકા બોલે એવી નિંદ્રા, કેમ તમારામાં પેડી;
ચિંતા વિકૃતની અહુ મનેરે, આખી રજની હું જગી.   કોડો.
આ સો સ્વાભાવ કધ્યા તણોરે, હુતો ઢંઢોળી થાકા:
બોલાયું તો અહુ અડખડોરે, તર છોડો તન તાકા.   કોડો.
જાન કરો ઘડી એમીને, વીલ્યા નહિ લાવા
આવ્યા ન આવ્યા જેવા થયારે, રહી રજની ટાંપી.   કોડો.
વ્યાસના મુનિનું મુખ જોઈનેરે, જગી મરણ પામેલી.   કોડો.

પદ ૧૦૨ પ્રભાત.

આજ કેમ કહ્યા જહુપતિ, વણુ જગાડે જગ્યા;   દેક.
ઝિજમ મથુરાં જવા તણોરે, કોડી સજવાને લાગ્યા   આજ.
આસો દરખ પરદેશનો, એસો વિનયું હું થોડી;
ક્યારે મળાંસા કાનજીરે, જવ છો તર છોડી.   આજ.
દિવસ મારા જશે નહિ રાત પડસે ને રડશું,
ઝણકારા વાગે તમ તણારે ક્યાં ક્યાં જેવા રખડશું.   આજ.
રાત્રી પડે પધારનારે કોણ પધારશે કાના,

અકળાઈ મરુ હું એકલીરે મારા મનના માન્યા. આજ.
 હિંચોળા ખાટ ખાલી પડે કોણુ મેશસે આવી,
 મુખવાસ દહિં કયા નાથનેરે દહોં જળા કાને લાવી. આજ.
 એવા અતિ દુઃખે કુલશું ભુલીશું ખાતુને પીડે,
 વ્યાસના નાથ વિના ધિક્ક છેરે મારે જોમએ ના જીવ્યું. આજ.

૫૬ ૧૦૩ પ્રભાત.

જનુની કહે જગો ખેટડા, જોને ધનું જરાડે, ટેક.
 વાછરડુ જુએ તારી વાટડીરે તે જરાડી જગાડી. જનુની.
 પોડયા પારણે પ્રભુ પ્રેમથી હવે જનઅત થાઓ,
 ખોલાવે તમ જોવાં જાણકારે રમવાને જાઓ. જનુની.
 દુધ દોણી ભરી દોહીયે હંતે છોડે વાછરડાં.
 વજોણું કરીએ મહારા કાનજીરે. પછી આપુ માંખલડાં; જનુની.
 ગેડીદડો લો ગોવિંદજી. કાન રમો કિભી વાટે
 પાંચ સાત રમનાર ગોડીઆરે, કિભા છે તમ માટે; જનુની.
 મુખ જોવા ગામની ગોવાલગી. આંખ મીચીને આવી;
 કામ કાજ હશે તેને ઘેર ઘણારે, દર્શન દો દયાલાવી જનુની.
 નંદજી ઉભા નિંદ્રાનિરમે, હશે મુખ જોમ જોમ
 વલાલા વલ્લભના વિકૃલારે, આવા ઉઘે નવ કોમ જનુની.

૫૬. ૧૦૪ પ્રભાત.

ગોરસ લઇને ગોખીકા, ચાલી મહીવેચવાને કાજે; ટેક.
 હોડો ખાંધ્યો છે આવીનેરે, વચમાં શ્રીજ રાજે; ગોરસ.
 મદુકી લઇને માથેરે, ચાલી મૈયારી;

ઝાચિંતામાં આવી માળ્યારે, વચમાં વનમાંણી: ગોરસ.
 મલીડાં તારાં અમે લુટીયું સાંભળતે મેયારી:
 આજ મળીછે એકલીરે, રીત લાગેતે લઈયું: ગોરસ.
 વડાજા નરસૈયાના સ્વામીસામળા, દાણુ માગેતે આપો:
 દાણુ લીધા વિના સુંદરીરે, કેમ જવા દઈયું:

પદ ૧૫ પ્રભાત.

કેડો મો નવ મુકીએ રીત લાગે તે લઈયું. કેડ.
 દાણુ લીધા વિના સુંદરીરે કેમ જવા દઈયું. કેડો.
 જોગન ધનના જોરથી થઈ છે મદમાતી,
 દાણુ ચોરી નિત્ય માલસારે જાઓ છો તમે જાતી. કેડો.
 મલીડાં તારાં અમે લુટીયું રીત લાગે તે લઈયું.
 નરસૈયાના સ્વામી કહેરે ગોખી દાણુ આપો. કેડો.

પદ ૧૦૬ પ્રભાત.

પ્રીતમ તમને શું કહીએ, મારી પીડા ન જાણી. કેડ.
 ઘણારે દલાડાની મારી ચાકરીરે, મોંની મોખત ના આણી. પ્રીતમ.
 હું જતી હતી મારે મારગે, વડાસે વાંપણડી વગાડી,
 સાત કરી સમજાવ્યારે, દિલ્લડાં લીધાં છે હરી. પ્રીતમ.
 હું સરોવરની માછલી, જળ ખેલનહારી.
 જળને ભરાણી જળમારે, ધાર લાગે ભારી. પ્રીતમ.
 પુરાણાનંદ પ્રભુ પાળ્યા, હરિ રાખ્યા નાહિ રંદુશ.
 નરસૈયાના સ્વામીને જય મજેરે, વડાસે દરશન દેશે. પ્રીતમ.

પદ ૧૦૭ પ્રભાત.

પદારે પોપટ રાજ રામના સતી સિતા પદારે કેડ.

માતા બણાવે જનકીરે, રખે નામ વિસરતાં પદોરે.
 પોપટ તારે કારણે, લીલા વાંસ વઢાવું;
 તેનું ઘડાવું પાંજરે, ફરતી મુકાવું બારીયો પદોરે,
 પોપટ તારે પાંજરે, શી શી રચના રચાવું;
 ફરતાં મુકાવું કુમતારે, હીરા રત્ને જડાવું પદોરે.
 પોપટ તારે કારણે, શીશી રમોઈ રંધાવું;
 એવ મુંવાળી લાખરીરે, આંખા રસ ઘોળાવું પદોરે.
 પોપટ તારે કારણે, શા શા મુખવાસ આપું;
 લવીંગ સોપારી એલચીરે, બીડી પાનની બનાવું પદોરે.
 પાંખ લીલીને પગ પાંગળા, કોટે કાંટલો કાળો;
 નરસીના સ્વામી તણોરે, તાણે રાગ રૂપાળો પદોરે.

પદ ૧૦૮ પ્રભાત.

દ્રાણુ સમાન કામની, દંત કૃણીએલ રામા,
 પાંડવની પ્રતિજ્ઞા પાળવારે, હરિ ઉભા છે સાંમા. દ્રાણુ.
 મારો વડાલોહ ગયાતા વાડીએ, સર્વે ગોંપીએ સાથે.
 ચેરડીનો સાંઠો છોલતારે, છરી ખેડી છે લાથે. દ્રાણુ.
 માનુની મંદિર પધાર્યાં, ચીંધરડું લેવા,
 દુપતીએ ચીર વધેરીયારે, હરિને પાટો આંધવા. દ્રાણુ.
 ત્રીકમે તેના તોનળા, ગણી રાખ્યા છે લેખે,
 નવસે નવાણું ચીર પુર્યારે, સઘળી સભા દેખે. દ્રાણુ.
 ગરૂડ ચટ્ટીને ગોચિંદ આબ્યા, આબ્યા અંતરંગનમી,
 ભાવટ ભાગી ભુદરેરે, મંદુતા નરસીના સ્વામી. દ્રાણુ.

પદ ૧૦૯ પ્રભાત.

રૂદ્રીયે વશ્યા મારા નાથજી. જેનું અવીચળ નામ. ટેક.
 ચાર પદાર્થ પામ્યારે, આપે અવીચળ ધામ. રૂદ્રીએ.
 ઘટ ઘટમાં વ્યાપી રહ્યા, પરી બ્રહ્મ પુરાણ,
 જન્મ મરણ જરા નહિરે, નહિ ત્રિવીધી કર્મ. રૂદ્રીએ.
 કાળ તણા મહા કાળજે, તેનો દેવનો દેવ,
 ખટ દિવસ જે તેને ભજેરે, કરેસુરીજન સેવ. રૂદ્રીએ.
 તેહરિને કેમ વીસડ, તે છે જુગદધાર
 સનકા દીકને સાંસો પડેરે, વેદ પામે નપાર; રૂદ્રીયે.
 લખ ચારાશીમાં રખડયા, મળ્યો માનવ દેહ;
 દેવ અનેક ઉપાસીઆરે, તવ આખ્યો દેહ; રૂદ્રીયે.
 સદસ્ય તણા સાગરમટી, ગતયાં વેદ પુરાણ;
 હરિથી બીજે કાલ નથીરે, અંતે નીરવાણ; રૂદ્રીયે.
 મન માન્યું અવીનાથશું, થયું નીરમળમન;
 કાંઈ થાભણ પાવન થયોરે, તેનું જીવતર ધન્ય; રૂદ્રીયે.

પદ ૧૧૦ પ્રભાત.

રૂપાણું મેંજાને રાધીકા. ઘેલી કામ નવકીજે; ટેક.
 મુખથી ભાણો અંગોત્રગરે, મુનિવ્રત નવલીજે; રૂપાણું.
 વહાણો વન વન આરે ગાવડી, હાલા જુમનાંતે તીરે,
 મારલીકેરા નાદમારે, રાધે રાધે પોકારે; રૂપાણું.
 ક્ષણું એક નવ ચુકતાં, રહેતાં સ્વામી સંયોગે;
 રાત દિવસ કેમ જશેરે, તમ વિયોગે; રૂપાણું.
 વહાણો મારો મુંદરને સોહામણો, શામળો સુભકારી

વહાલા વાલમ કેમ વિસસેરે, ફટ નાર ધુતારી રૂપણું-
વહાલા ક્યારે જનમની કામની, દુતી પાછી ભાગી
નારી થોભણુના નાથશુરે, આવી શરણે લાગી રૂઝાણું-

પદ ૧૧૨ પ્રભાત.

કેમરે જાવું મહીં વેચવા, માવે માગે છે દાણ; ટંક.
આગળ આવી ઉભો રહેરે, દે છે નંદજની આણ કેમરે-
નથી ખારેક નથી કોપરાં, નથી સારક મજક
હહીનાં તે દાણ નહિ આપીએરે, નગણુ નવી રીત શાની કેમરે-
માથે મટુકી મહીં તણી, જાવું મથુરાં મોઝાર;
પાથે ખુંચે ઝીણી કાંકરીરે, તડકે તપે લેલાટ કેમરે-
સાસુ હમારીનું સાત છે, નણુદી ચઢાવે આળ;
દિયેરીઓ મુજને ખીજશેરે, પરણ્યો દે છે ગાળ કેમરે-
તારી સાસુના મનમાં નેરે હશે, તેને તેવાંરે થાશે;
દાસ થોભણુના સ્વામીનેરે, સુખે વહાણું લાં વાશે કેમરે-

મૈયાડી.

પદ ૧૧૨ ગોપી કહે.

મહીં લોરે મહીં લો દધી લો કાના. ટંક.
સારી રેન ગુજરાયાં બોલે, ચખ લોરે ચખ લો દધી લો કાના.
મહીં લો.
કારી કારી મટુકામાં મહીંરે જમાયા, ચખ લોરે ચખ લોરે દધી લો
કાના. મહીં લો.
મંદ્રાતે વનને મારગે જતાં, પાલવડોરે પાલવડો સાથે કાના.
મહીં લો.

ત્રંદ્રાને વનની કુંજ ગત્રીમાં, ઝગડોરે ઝગડો મચ્યો હે ડાના.
મહીં સો.

આઘમીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર ચખસોરે ચખસો દંધીસો ડાના.
મહીં.

૫૬ ૧૦૩ કૃષ્ણ કહે.

અહીંઆં ખડી રહે હો મૈયારી, દાણુ પુરૂષ ઘેર છે નારી. અ.
સોનાનો ટંકાને માખણનો પેડો, આપી દે ઓ વ્રજનારી. અ.
અહીં દાણુ હમારાં લાગે છે, આપો દાણુ હો મુજ પ્યારી. અ.
ઝટપટ મારા દાણુ નહિ આપો તો, મટુકી લઘશ ઉતારી. અ.
નરસૈના સ્વામીને તું ઘણી વહાલી, તુંતો ભીખુભાણુની દુલારી. અ.

૫૬ ૧૧૪ ગાપી કહે છે.

તમે ગોકુળના ગીરધારી, મીઠાં ગોરસ હ્યો ગોરસ હ્યો. ટંક.
તમારી ગાયનું ગોરસ મીઠુંરે, તમે જનમેજનમ નથી દીઠું. મા.
હરિ એમાંથી નથી આપ્યુંરે, મેં તો તમારી સાર રાખ્યું. મા.
મહીં પીઓ તો એસો હેઠારે, તમે એ બાપના એટા. મીઠાં.
રઘુનાથના સ્વામી રીતેરે, મહીં પીઓ પ્રીતે એસો હેઠા. મીઠાં.

૫૬ ૧૧૫ કૃષ્ણ કહે

ધીરી રહે તું નાર ધુતારી, તારી મટુકી લઘશ ઉતારીરે. ધીરી.
હમો નંદાજીકા છેલ છમીલા, તું તો ભીખુભાણુ દુલારીરે. ધીરી.
અલી તું તો કંશ રાજનું વેર જાણારે, તારી મટુકી લઘશ ઉતારીરે.
ધીરી.

સાસુ લીલી તારી નણુદી ફગારી, તારા પીડાને નાખીશ મારીરે. ધીરી.
આઘ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર, ચરણુ કમલ બલિહારીરે. ધીરી.

૫૬ ૧૧૬ ગોપી કહે

નહિ આપું હો નંદાજીના લાલરે મહીડાં મારારે. ટેક.
 તમે વળગો છો વિકૃલરાયરે, અમે નહિ તારાં જેવારે.
 મારે માથે છે પારસ માટરે, દુરીજન દેખેરે.
 મારે સોકલડીનું સાલરે નણુદલ દેખેરે
 કાના કાંકલડી મત મારરે મદુકી મારી પુટેરે
 અધ્યા આળપણીની પ્રીત તે પદ્મમાં પુટેરે
 જીલ્યા જીલ્યા છો જગજીવનરે હુતો મારે હારીરે,
 મળ્યા કાંનપુરીનો નાથરે આજો અલ્પચારી.

૫૬ ૧૧૭ કૃષ્ણ કહે

દાણુની રીત મેં કહાડી છમ્પીલડી દાણુની રીત મેં કહાડી ટેક.
 હરે દાણુ આપો લાડકડી લાડી છમ્પીલડી-
 જીમનાંજીના મોટારે આરા, જળા ભરવાને આવો દહાડી છમ્પીલડી-
 વંદાવનને મારગે જતાં, હું તો લઈશ લાગત મારી છમ્પીલડી-
 એવું વચન પ્રભુ કોઈના સાંભ, સાંભ એક પરણેલ નારી છમ્પીલડી-
 નરસૈના સ્વામીને સરવસ સોંપ્યું, ગોપીએ રાજી કર્યા મોરાર છમ્પીલડી.

૫૬ ૧૧૮ દાણુ લીલા

રાત્રા—તમે અણુજાણ્યા અમે જાણીએરે;
 મારો પાલવડો વન તાણીએરે;
 તમે સમજી રહો મન માંહેરે;
 શામળીયા વહાલા રહો વેગળારે.

કૃષ્ણ—નારી શુંરે સમગતવે મુજનેરે;
 હુતો નહિરે જવાદક તુજનેરે;

તારી મરડીરે રાખીશ બાંધરે, મૈયારી રાધા દોને દાણુશુંરે
રાધા—અલ્યા બાંધ શું મરડે વિઠવારે;

મેંતો તુજ સરખા ધણા દીડારે;

કપર છે કંસનું રાજરે;

શામળીઆ.

કૃષ્ણ—નારી કંશ થકી સું થાય છેરે;

એવા કંછક આવેને કંછક જાય છેરે;

તારા ઉરનારે ઉતારીશ હારરે;

મૈયારી.

રાધા—અલ્યા હાર હૈયાનો દુટશેરે;

મારી મહીની મદુકી કુટસેરે;

ઘેર સાસુડી દેશે ગાળરે;

શામળીઆ.

કૃષ્ણ—અલી ગાળેતે આડનવ ચઢેરે;

જેનું લેણું હોય તેતો લડેરે;

એનાં દાણુરે મુકયાં કેમ જાયરે;

મૈયારી.

રાધા—અલ્યા દાણી તને દોણે થાપ્યોરે

મથુરાં મુકી ગોકુળ આવ્યોરે

તેંતો ચારીરે નંદ ઘેર ગાયરે.

શામળીઆ.

કૃષ્ણ—નારી ગાય ચાર્યામાં શી લાજછેરે

એતો પોતપોતાના છે કાજરે

એનાં મેણુંરે નવ હોયરે

મૈયારી.

રાધા—અલ્યા મેણું માણસને લાગે ધણું

જ્યાં વહતાં હોય બેજણુંરે

તને નિર્લાજરે શી લાજરે

શામળીઆ.

કૃષ્ણ—નારી લાજે તે કારજ નવ સરેરે

અહિયાં બીક તે તું કોની ધરેરે

આવો મળીયેરે આપણ જણ એઉરે. મૈયારી.

રાધા—એવું નિર્લજ મા બોલ શામળારે
તારા કરના ઉતારીશ આંમળારે
મકો મકો મોહન મારો હાથરે શામળીઆ.

કૃષ્ણ—નારી હાથના મુકું તાહરેરે
અહીં અમલ થાય છે માહયરેરે
માટે દાણુના દોકડા મેલરે મૈયારી.

રાધા—તુતો નંદ્યાવાનો છોકરેરે
નારી પાસે પૈસો નથી રોકડોરે
તને આવડોરે મચ્છર હોયરે શામળીઆ.

કૃષ્ણ—તુતો ભાખુભાણુની છોકરીરે
નારી પાસે નથી પાઈ રોકડીરે
તને આવડુરે અભિમાન હોયરે મૈયારી.

રાધા—હુતો વિનંતી કરું છું ક્યારનીરે
રઘુનાથના સ્વામી હારી તમ થકારે
મહીનાં દાણુરે નવ હોયરે. મૈયારી.

૫૬ ૧૧૯ ગોકુળદાસના સવૈયા.

ગોકુળ ગામની ગોપીઓ સર્વે મહીં વેચવાને ચાલી.
મારગડામાં મળ્યા મોહનજી, મૈયારીને ઝાલી.

રાધા—નવ ઝાલો જશોદાના જયા, છોડો હમારો છોડો.
તમે તમારે ઘેર જઈને, ગોવાળામાં ખેલો.

કૃષ્ણ—ગોવાળીમાં નિત્ય ખેલું છું, જુમનાજીને તીરે
ચીર હર્યાં તે ગયાં વિસરી, કેવા હળધર વીરે

રાધા—ચીર હર્યાં તે કોને કહો છો, હું તો હતી નાની

ગોકુળના સ્વામી શામળીઆ વાત કરો છો કાંતી.

કૃષ્ણ—વાત કરતાં પાર નવ આવે, અનેક પ્રાકૃત કીધાં;

આગળ જ્ઞાનાં મૈયારીનાં, દાણ દધીનાં લીધાં.

રાધા—દાણ દધીનાં જે કોઈ આપે, નઅળી હોય જે નારી;

મુજ સરખી તો તુજને નવ આપે, હું તો રાધે પ્યારી.

કૃષ્ણ—રાધે પ્યારી તુજને ભાળી, હું છું નંદનો લાલો;

મોટીરે તું તારા ઘરની, કાંઈ દાણ દધીનાં આલો.

રાધા—દાણ દધીનાં હું નવ આપું, રોકીને સીંદ રાખો;

ગોકુળના સ્વામી શામળીઆ, કાંઈ ભોળવી મુજને ભાંખો.

કૃષ્ણ—ભોળી થઈને શું ભડકાવે, ફેડુ ગોરસ ગોળી;

અંગનણુ આભુપણુ તોડુ, તુજને નાખું રોળી.

રાધા—મુજને રોળો ગોરસ ફેડો, નારીને નવ વળગો;

દુવાઈ છે કંસ રાજ્ય ફેરી, તે માટે રહેની અળગો.

કૃષ્ણ—અળગો થક પણુ વહેલી થાને, તું તારા ઘેર જાને;

ગોકુળના સ્વામી શામળીઆ, કંસની વારે ધાને.

૫૬ ૧૨૦ ગરબી.

વાત કરીને રહો વેગળા, મુજુ વાહાલારે

પેલા દેખે દુરિજન લોક, આ સા આળારે

અમે તે વહુવાડ વિદુલા, આજે વેશરે

કાંતા ઉભલાં કેમ રહેવાય, ધોળે દીસેરે

મહીં માગો તે આપાંગે, રહો અળગારે

શામળીયા શાને કાળે, આપ વળગારે

તાકો છો પણ તક નથી, મોરારીરે

મહીં વેચીને આપું દાણુ, તે હું નારીરે
કાસે પીતો હતો જાસ, કાનુડા દાણીરે
મારગડો મુકો મોરાર, વાત મેં જાણીરે
રાજેનો રસિયો નાથજી, તને વાડરે
મારો પ્રાણુ તમારી પાસ, કહું તે સાડરે

૫૬. ૧૨૧ ગરબીન.

મારગ મેલો માવજી, ઘેર જઈએરે;
મારે માથે મહીકેરા માટ, ખોટી થઈએરે;
વાર લાગી ઘણી વાટમાં, ઘેર જઈએરે;
હરી હમણાં મુકો હાથ ખોટી થઈએરે;
પ્રીત હશેતો ફરી આવજું, ઘેર જઈએરે;
મારે જય સૈયરોનો સાથ, ખોટી થઈએરે;
બધજી હમારાં ખીજશે, ઘેર જઈએરે;
પેલી નણુદલ દેશે ગાળા, ખોટી થઈએરે;
પરણ્યો તે પંથ નિહાળમે, ઘેર જઈએરે;
પાડોશણુ પુછસે પેર, ખોટી થઈએરે;
રાજેનો રસિયો નાથજી, ઘેર જઈએરે;
મારો પ્રાણુ તમારી પાસ, ખોટી થઈએરે;

૫૬ ૧૨૨ ગરબી.

કારે ગયો પેલો મોરલીવાળો, હમારાં ધુંધટ ખોલીરે ટેક.
કારે ગયો પેલો વાંશળીવાળો, હમોને રંગમાં રાખીરે કારે ગયો.
હમણાં વેણુ ગુંથી મહારા વહાણા, પહેરી કસુંબલ ઘોળીરે;
માતા જશેદા સાખ પુરે છે, કેસર છાંટયાં ઘોળીરે કારે ગયો.

મહાશુભનાં જળ ભરવાને ગયાંતાં, બેઠું નાંખ્યું દોળીરે;
 પાતળીઓ પડપંચમાં ફરે, અમે તે અમળા ભોળીરે કંરે મયો.
 પ્રેમ ધણો પ્રેમદાના અંતરમાં, પ્રેમની મારી જોળીરે;
 આમીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણ કમલ ચિત્ત ચોરીરે કંરે મયો.

૫૬ ૧૨૩ ગરબી.

વજવાશીરે જોકુલવાશી, વાંસલડીવાળો વજવાશી ટેક.
 મથુરાંમાં વહાસે જન્મ લીધોહે. જોકુળ આવ્યો છે નાશી વાંસલડી.
 મથુરાંમાં વહાસે મામાને માર્યો, જોકુળમાં મારી માશી વાંસલડી.
 માતા જસોદા આનંદ પામ્યાં, પુરણ પ્રગટયા અવિનાશી વાંસલડી.
 આમીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર, ચરણ કમલની છું દાશી વાંસલડી.

૫૬ ૧૨૪ ગરબી

ગોવાલણના ધર પછવાડે, મોલન મોરલી વગાડેજો. ટેક.
 તેરે દહાડાની મને ચટપટી, નૈણે નિંદ્રા ન આવેજો. ગોવાલણ.
 રાધાની આંગળીએ કાળીનાગ કરડયો, તે વીખડાં કોણ વારેજો. ગો.
 મથુરાં માંહે પંડીત રહે છે, તે મારાં વીખડાં વારેજો. ગોવાલણ.
 મથુરાંમાંથી જદુરીર આવ્યા, તેમણે વીખડાં ઉતાર્યાંજો. ગોવાલણ.
 આમીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ ચરણકમલ ચિત્ત લાવેજો. ગો.

૫૬ ૧૨૫ ગરબી

ઝગડો લાગ્યોરે જુમનાજીને આરે, કોના શું છે તારે મારે.
 ઝગડો લાગ્યોરે જુમનાજીને આરે. ટેક.
 દેવકીજીનાં વહાસે દુધ નથી દીડાં, જઈ જસોદાને ધાવે. ઝગડો.
 મથુરાંથી વહાસો મધરાતે નાંડો, જઈ જોકુળમાં મહાસે. ઝગડો.
 પેટ વાસ્તે પાતળીઓરે વહાસો, નંદની ગાયો આરે. ઝગડો.
 ભક્ષે મળ્યો મહેતા નરસીનો સ્વામી, ગોપીઓને રાસ રમાડે. ઝગડો.

પદ ૧૨૧ ગરબી

ઓધા આવડાં કુળ નહોતાં જાણ્યાં. છેતર્યાં છોગાજે.
 માવે મથુરામાં જઈ મોજ માણ્યાં. છેતર્યાં છોગાજે.
 વહાણે જતાં કીધા, વાયદા જુદારે. છેતર્યાં છોગાજે.
 હવે કેમ થયા પ્રભુ શીકારે. છેતર્યાં છોગાજે.

ન્યાંની ભામનીએ ભરમાવ્યા. છેં તે કારણ નાથજી નવ આવ્યા. છેં
 ખાવાપીવાનું ખુબ મળ્યું ખાતેરે. છેં જાસ થેંસ મરીને ત્યાં રહ્યાં
 નિરાંતે છેં
 નાથ આવડા કેમ થયા નમેરા. છેં ખુબો પાકુ કેમ થયા બહેરા. છેં
 હીરાવેદ હતા અતી હૈયે. છેં કરી નાંખ્યાં કઠોર નંદના હૈયે. છેં
 કોઈ પડપંચી નારીએ આવ્યો પાણો. છેં દાશ દુલભનો વહાણો
 રીસાણો. છેં

પદ ૧૨૭ ગરબી

સખી દુઃખડાં માંગ્યા ફૂલી, કાનજી કેમ ન આવે
 ભાળી કુમળતે ભાન ગયા ભુલી, અહીં આવે શીદ આવે
 નથી જનદુ કપટ કંઈ કર્યું કાનજી; મામો માર્યોને રાજ અધુ
 મળીયું, અહીં.
 સખી જો એ તો ભવ દુઃખ બ્રાગે કાનજી; હવે લાકડીને
 કામળીથી લાજે, અહીં.
 આઠ પહેર જય ઉદાસીરે કાનજી; આપણે ગંડુ ગામડાંના
 વાશી, અહીં.
 સાથી રકુ લાગ્યું મથુરામાં રહેવું કાનજી; સખી શહેરના તે
 સુખમાં શું કહેવું, અહીં.
 નાથ એટલામાં શું થયા શહેરી કાનજી; ગરજ મરીને વૈદ
 થયા વેરી, અહીં.

દાસ દુલ્હનનો વાલો મળ્યો વડેતાં કાનથ: શરમ આવે
છાપરામાં રહેતાં અહીં.

પદ ૧૨૮ ગરબી.

જુહાને ક્યાં જાણું જુઓને સખી જુહાને ક્યાં જાણું. ટેક.
એકવાર વાલોથ આરા આવે તો, ઘેરીને ઘરમાં ધાતું જુઓ.
વચન મોહનનાં લાગે છે મીઠાં, કેવું ખોલો છે કાનુ કાનુ જુઓ.
સાન્તિદાસનો પ્રભુ રસીક સીરોમણી, જુઓને સખી
જુહાને ક્યાં જાણું જુઓ.

પદ ૧૨૯ ગરબી.

કોઈ કન્યા નહિ આપે કુંવરને કોઈ કન્યા નહિ આપે ટેક.
આરાં નવ લક્ષણ કુંવર જીતે, નિત્ય કીર્તિ સંતાપે. કુંવર.
રોડા તે વર સોઈને કલાડયો, રાંધીકાજીને આપે. કુંવર.
શાન્તિદાસનો પ્રભુ રસીક શીરોમણી, કુંવારો રહેશે એના પાપે. કુંવર.

પદ ૧૩૦ ગરબી.

કાનુડો કાળજની કોર છે ખાઈ મારે કાનુડો કાળજની કોર છે. ટેક.
અટપટી પાવને કેસરીઓ વાલો, માથે કળાએલ મોર છે. આહ.
વંદાવનમાં વડાણે વાંસળી વગાડી, મોરડીને સ્વરે જોર છે. આહ.
સાન્તિદાસનો પ્રભુ રસીક શીરોમણી, જોખીઓ સંગે પાંધરો દોર છે.
આહ.

પદ ૧૩૧ ગરબી.

ગને જોવાલણ જુહાડી અહીં થકી, ગને જોવાલણ જુહાડી. ટેક.
મહીં વેચવાને કાલે આવી હતી, હાથે પહેરી અંગુઠાડી. અહીં.
જુહા જોણતું શાને ખોલે છે, મહીંની મટકડી ક્યારે ટુટડી. અહીં.
હસ્તાં આળ ચઢાવા બેડી, મારી બેડીને કડ હુંડડી. અહીં.
સાન્તિદાસનો પ્રભુ રસીક શીરોમણી, માત્ર નથી તારામાં એક મહાડી. અ.

પદ ૧૩૨ ગ.ખી.

મન માને ત્યાં જવ છો તમારૂં મન માને ત્યાં જવ છો. ટેક.
 આવાં રૂડાં ભોવન મુકીને, કોઢરાને સીંદ ખાવ છો. તમા.
 આવાં રૂડાં તીરથ મુકીને, ખાખોચીઆમાં સીંદ નાવ છો. તમા.
 નહાના હના ત્યારે દોરાં ચારતા, હમણાં મોટેરા થાવ છો. તમા.
 સાન્તિદાસના પ્રભુ રસિક શીરોમણી, અમને તે વાયદા વાવ છો. તમા.

પદ ૧૩૩ ગરખી.

મારગ મુકોને માવજી ઘેર જમએરે

મારે માથે મહીં દેરાં માટ, ખોટી થઇએરે

વાર લાગી વણી વાટમાં (ઘેર) હરી હમણાં મુકો હાથ. ખોટી.
 પ્રીત હશે તો આવજી (ઘેર) મારે જવ સૈયરોનો સાથ. ખોટી.
 બાછજી તે મારાં ખીજશે (ઘેર) પેલી નણદણ દેશે ગાળ. ખોટી.
 પરખો તે પંથ નિહાળશે (ઘેર) ખાડોશણ પુછે પેર. ખોટી.
 રાજેના રસિયા નાથજી (ઘેર) મારો પ્રાણ તમારી પાસ. ખોટી.

પદ ૧૩૪ ગરખી.

માતા જસોદા કાનજી તમારો, સીંદ રાખ્યો ઘેર વારીરે. ટેક.
 વાટે જતાં વહાલે અટકણ ખોલે, સાંભળ સૈયર મારીરે. માતા.
 વંદ્ર વનને મારગે જતાં, મુજને દીધી ચુંટીરે. માતા.
 એટલે મેં તો સોર કર્યો, ગોવાળીઆ આવ્યા ઘાછરે. માતા.
 કોઢને ગડદો કોઢને પાડુ, કોઢની ચુંદડી ચોરીરે. માતા.
 એટલે આવ્યા માતા જસોદા, હાથમાં નવરંગ સોટીરે. માતા.
 કાનો કહે હું નટવર નાંધકો, ગોપી છે બહુ મોટીરે. માતા.
 ભલે મળ્યો મહેતા નરસીનો સ્વામી, ગોપીઓ આનંદ પામીરે. માતા.

પદ ૧૩૫ ગરબી.

કાળજની વાત કોને કરીયે, ગોવાળીએ લેલાં કર્યાં
ચિતડાં ચોર્યાંને કાળજડાં કોર્યાં, એને વિયોગી રહી રહી રોધએ.
ગોવાળી.

વગર વાંકે કીધાં વશી કરણુ. ગોવાળ જશોદના છેયે. ગોવાળી.
વાંસે ફરીયે તો લોકડીઆં કરે ઇશારત, ઘેર મુઝાએ હેડે ગોવાળી.
અન્ન નવ ભાવે ભોજન નવ ભાવે. નથી રાખ્યું નીદયે ગોવાળી.
આંધળાં ભીત કરી નાંખ્યાં નિદયે. ઝાઝુ કહેતાં નવ જમએ ગોવાળી.
દુધે પેટ ભરીયે દયાળનાં, એનું કામ છે ગુણુ ગાઇએ ગોવાળી.
રંગીલો નાથ કહે રશીરાજે રૂપાળો. એને નિહાળી ન્યાલ થઇએ ગોવાળી.

પદ ૧૩૬ ગરબી

મારા વહાણાં વાંસલડીની ગુગળીએ ઘેલાં થયાં ટેક.
વાંસલડીને વનમાં વાગે છે, એના શબ્દ પ્યારા લાગે છે,
લમને આણુ થઇને વાગે છે. મારાવહાણાં.
વાંસલડી તે વંદાવન વાગી, હું તો બર નિદ્રામાંથી જાગી;
મને આણુ કટારી થઈ વાગી. મારાવહાણાં.
પેર્યા ચણું ચોળીને ચુંદડીઓ, સૌઆપ્રણુ કેપર પાંદડીઓ;
ગોપી સોળ વરસની પ્તુંદરીઓ. મારાવાણાં.
રૂડી રાત્રી શોભે શરદ પુનમતણી, સૌ સંધ આલ્યો વંદાવનભણી.
મને મળ્યો દાસ ધીરાનો ધણી. મારાવાણાં.

પદ ૧૩૭ ગરબી

મન પોપટડા પાંજરીએ અવીને રામ નવ જાણ્યા
પાંખ પાંખાળી એક પક્ક ગોવીંદ ગુણુ ન ગાયા,

તારે પાંજરીયે ખાવન સરીઓ, દશ બારીઓ તો નૌતમકર્યા
 તેમાં આવી લુલો પડયો, મન પોપટડા,
 તાર પાંજરીયું તો બહુસાર, તાર બોલવું લાગે રહીઆણુ.
 નરિ રામ વિનાતો નવ સાર, મન પોપટડા
 આ પાંજરીયે આવી શું કીધું, પાણી લખચોરાશીનું દેવું કીધું
 હરિ નામ રહેમાં નહિ લીધું, મન પોપટડા
 પથરો પાણીમાં કેમ પલળે, એને ટાંકોતો અમિ વરસે
 કહે લક્ષ્મી સાચવિના હરિ કેમ મળશે મન પોપટડા

પદ ૧૩૮ ગરબી

મારો વહાલો આવ્યાની વધામણીજરે, આજની ઘડી રણિઆમણી.
 વહાલા લીલાતે વાંસ વઢાવીએજરે, મારા મારા વહાલાજીનો માંડવા
 રચાવીજરે. આજની.
 ગંગા કેરી ગોરમટી મંગાવીએરે, મારા વહાલાની ચોરીયો ચિત-
 રાવીએજરે. આજની.
 કંકુ કેશરનો છડો દેવડાવીએરે, વહાલા સિંદુરે ઓઢરી પડાવી-
 જરે. આજની.
 પુરો પુરો સોહાગણુ સાથીઓરે, મારે આંગણે આગ્યો છે હરિ
 સાથીઓજરે. આજની.
 ચાર સોહાગણુને બોલાવીએરે મારા વહાલાને મોતીડે વધાવીએ જરે.
 આજની.
 ચાર સોહાગણુ આવી તે ઘડીરે, વહાલાને વધાવે હોતે કરીજરે.
 આજની.
 મહેતા નરસીનો સ્વામી સાંમજોરે, વહાલો કદી નવ મુકે આંમ-
 ણાજરે. આજની.

૫૬ ૧૩૬ ગરબી

વાગે છે વેણ વાગે છે વંદાવન મોરલી વાગે છે. ટેક.
 સાવ શોભીતીને રૂપે રંગીલી, એના શબ્દ ગગનમાં આગે છે. વં
 હુરે સુતી હતી મારા મંદિરમાં, સુતી તે શીદને જગાડે છે. વં
 મહીડાં વેચવા હમો દહાડીરે જતાં, મારો મોરસડાં શીદ હુટો છે. વં
 મહીડાં વેચતી પું ખીજરે નારી, તારાં મહીડાં મને મીડેરાં લાગે છે
 વંદાવન.

મીઠાં લાગે તો કાના મુલવીને લ્યોને, ફાગટ ફેરા શીદ મારો છે;
 વંદાવન.
 બસે મજ્યો મહેતા નરશીનો સ્વામી. ગોપીઓને રાશ રમાડે છે
 વંદાવન.

૫૬ ૧૪૦ ગરબી

માંણવા માંણવા તે કહાન માંણવા, રે હરિ આંખો મારે ઘેર માંણવા ટેક.
 મેડનો રવૈયો બનાવું, નાગને નેત્ર આવું તાણવા—રે હરિ.
 હીરની દોરીનો હીંચકો બંધાવું, સામે બેસું દોરી તાણવા—રે હરિ.
 બાઈમીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, કાણુતો બેઠું તને જાણવા—રે હરિ.

૫૬ ૧૪૧ ગરબી.

હુંતો હીંદુ વંદાવન જોતીરે, આ મોરલી ક્યાં વાગીરે ટેક.
 મને ધધો તે કડવો લાગેરે, આરણ્ય લગવાં લાગેરે હુંતો
 આવી એમાસાની ઝડીઓરે, આવો મારી શેરડીએ હુંતો
 હુંતો હૈયા પર હીંચાણુરે, અરગસ તારી બેલડીએ હુંતો
 મહ્યો રાજા રામનો સ્વામીરે, નહિ ગયા દહિ નંદલાલા હુંતો

૫૬ ૧૪૨ તાગ સારંગ.

કેટલે મથુરાં દુર ઓધવ કેટલે મથુરાં દુર. ટેક.

કુખગ્ગને તમે અહીં સુધી લાવો. જોઉં એના મુખડાનું તુર. ઓ.
આણી તેડે ગંગા પેલી તેડે જુમનાં, વચમાં ત્રવેણી વહે ભરપુર. ઓ.
આધમીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાયણુ, ચરણુ કમલ હજુર. ઓ.

૫૬ ૧૪૩ સારંગ.

મંદિર દેખી ડરે સુદામા મંદિર દેખી ડરે. ટેક.
મારી હુતી છાજ કુપડીઆં, કનક સરખા મહેલ અને. સુદામા
પહેલી પોળે ગજ બુલતહે, બીજીએ તોરીંગ ખડે. સુદામા
મહેલમાં બેડી કામની બોલાવે, આવો હરી કયું ખડે. સુદામા
હાથે પકડકર લાએ સુદામા, શીર ઉપર અમ્મર ઢળે. સુદામા
સુરદાસ કહે પ્રભુ તમારા મીલનકો, એસો મિત્ર નહિ મળે. સુદામા

૫૬ ૧૪૪ સારંગ

કરગયો કરગયો કરગયો મેરો મન વેરાગી કરગયો. ટેક.
મેરે જાણ્યું મેરી સંગે ચલેગી, જાતી બેરસેં લડ ગયો. મેરો.
આ વન હુંદું સકળ વન હુંદું, કછરે ગલીમાં છુપ ગયો; મેરોમન.
હાથમાં લાકડીઆંને ખભે કામળીઆ, જુમનાની તીરે
ઉતર ગયો; મેરોમન.
સુરદાસ કહે પ્રભુ તમારા મીલનેકા, તનસેં ચટકો દઈ ગયો; મેરોમન.

૫૬ ૧૪૫ સારંગ.

મેરીઆં મેરીઆં મેરીઆં આધા જોગિરે મોહન તારાં મેરીઆં ટેક.
તમારા મેરીઆમાં રંગ ઘણેરો, કંકુ કેશરમાં રોળીઆં આધા.
માથે તેલ કુસેલ લગાયો, અંગે કેશર મેરીઆં આધા.
કાનમાં કુડળા જાળામાં મોતીઆં, કાનમાં લળકે વેરીઆં આધા.
ભાત ઉના ધી તૂતનાં તાવ્યાં. પીરસ્યાં છે પાપડ પુરીઆં આધા.
સુરદાસ કહે પ્રભુ તમારા મીલનકો, પાવન કીધાં મેરીઆં આધાં.

પદ ૧૪૬ સારંગ.

અયુંરે જોઅનીઉં વાહીને ઓધા અયુંરે જોઅનીઉં વાહીને ટેક. ટેક.
 માથે આઘ્યા પળીઆંને એકાં ડાઘાં મળીઆં, શરીર ગયું સુકાઈને ઓધા.
 કાને પડ્યા ધાગાને એક નાકાં ગળીઆં, નેત્ર ગયાં તણાઈને ઓધા.
 નથી હરાતું ને નથી ફરાતું, નથી ઝિડાતું ટેકો સાહીને ઓધા.
 સુરદાશ કહે પ્રભુ તમારા મીલનકો, બુઢાપણું આઘ્યું ધાઈને ઓધા.

પદ ૧૪૭ સારંગ.

લાગત પ્રેમ કટારીઆં ઓધા લાગત પ્રેમ કટારીઆં. ટેક.
 બડાસો હાથી છોટા સો મહાવતી, અંકુશ દોકર ચલાવીઆં. ઓઁ
 જનકો પતિ પરદેશ સધારે, ક્યમ કરીને છંવે નારીઆં. ઓઁ
 બાઈમીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, તમે છત્યાને અમે હારીઆં. ઓઁ

પદ ૧૪૮ સારંગ.

તડકે તન સુકાય છે ઓધા તડકે તન સુકાય છે. ટેક.
 ઓરા આવો તડકેથી છંવે, લેખા વતી લુવાય છે. ઓઁ
 પવન નાંખું વિકૂલજી તમને, બકારો બહુ થાય છે. ઓઁ
 સુરદાશ કહે પ્રભુ તમારા મીલનકો, ચરણ કમળ ચિત્ત ચલાય છે. ઓઁ

પદ ૧૪૯ સારંગ.

આવે છે લાજ તમારીઆં અમને આવે છે લાજ તમારીઆં. ટેક.
 તડકો ચડત હે લુપ પડત હે, માતપિતા બધાં ગાળીઆં. અઁ
 ચીર ચીરી કદમ ચઢી એકો, જળમાં ખડી વ્રજનારીઆં. અઁ
 એક એક આવે ચીર લઈ જાવે, હાથે બળવત તાળીઆં. અઁ
 બાઈમીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, તમે છત્યાને અમે હારીઆં. અઁ

પદ ૧૫૦ સારંગ.

કામ છે કામ છે કામ છે ઓધા નહિ આવું ઘેર કામ છે. ટેક.
 સોનું રૂપું મારે કામ નહિ આવે, તુળશી માળામાં ધ્યાન છે. ઓ.
 આ મંદિરમાં સસરાજી બેઠા, સામા મંદિરમાં સ્યામ છે. ઓ.
 આણી તેડે ગંગા પેલી તેડે જુમનાં, વચમાં ગોકુળ ગામ છે. ઓ.
 સાસુ હડીલી મારી નણુદી હગારી, દીપેર દિવાન છે. ઓ.
 બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, સર્વે સંતોને શ્રી રામ છે. ઓ.

પદ ૧૫૧ સારંગ.

વિંદુર ઘેર જઈએ ચાલો ઓધવ વિંદુર ઘેર જઈએ. ટેક.
 બટે બટે મહેલ કોણસે કામના, અંતે કામ ન આવે. ચાલો.
 તાંદુલકી બાજી લુણીની રોટી, રૂચી રૂચી ભોગ લગાએ. ચાલો.
 સુરદાસ કહે પ્રભુ તમારા મિલનકો, સંતોને હાથ બેસાએ. ચાલો.

પદ ૧૫૨ સારંગ.

માનોને વચન હગાર રાગજી માનોને વચન હમાર. ટેક.
 પાંચ ગામ પાંડવને દેળે, પછી સખ દેશ તમાર. રાગજી.
 દિલ્લી દેળે દક્ષિણ દેળે, ખિંદુ રવેત બંગાળો. રાગજી.
 ગિરનાર હસ્તીપુર નગરી, પછી બધો દેશ તમારો. રાગજી.
 ભિસ્મ કોણને દુર્યોધન, મળીને કરો વિચારો. રાગજી.
 લુભીના આપું કાણું એક માત્ર રણુ સંગ્રામ વિચારો. રાગજી.
 બગ બગ મહેલ કાયકા કામના, દેશ નહિ તમારા.
 સુરદાસ કહે પ્રભુ તમારા મિલનકુ, રાગ નહિ કરો મન અહંકારો.
 રાગજી.

૫૬ ૧૫૩ સારંગ.

ગધરે ભુમી તમારી પાંડવ ગધરે ભુમી તમારી. ટેક.
 ખાંડા વિના ભુમી કેમ મળસે, થઈ ખેડા ભુપ બિખારી. પાંડવ.
 ક્ષત્રી હોય તેને વેરજ ખેડવાં, થઈ ગયા નપુશક નારી. પાંડવ.
 સગાઈનો એને સંબંધના રાખ્યો, જુઓને મન વિચારી. પાંડવ.
 એવાં વચન સુણી બોલ્યા ભીમસેન, રહ્યાછે ધર્મ વિચારી. પાંડવ.
 મુરદાશ કહે પ્રભુ તમારા મિત્રનકો, અંધા કૌરવ નાખીશ મારી. પાંડવ.

૫૬ ૧૫૪ સારંગ.

ગયોરે પંખીડો બોલતો સંતો ગયોરે પંખીડો બોલતો. ટેક.
 પાઘડી બાંધતો ને પેચ સંભાળતો, દર્પણમાં મુખ દેખતો. સંતો.
 ભાત ભાતના બોજન જમતો, લવીંગ સોપારી ચાવતો. સંતો.
 આઈ મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર, ચરણ કમલ ચિત્ત જોડતો. સંતો.

રાગ વસંતની સાખીએ.

૫૬ ૧૫૫.

સાખી-વસંત આવ્યો હો સખી આંખે રસ ઝરંત
 ગયો શિયાળો રત ફરી, આવ્યો માસ વસંત
 સાખી-વસંત આવ્યો હો સખી, ઘેર ઘેર આવ્યો કંથ
 નેને ઘેર નાર મુલક્ષણી, તેને ઘેર સદાયે વસંત
 સાખી-વસંત આવ્યો હો સખી, સાહેલી સહસ્ર હજાર
 થાળ ભરી છગ મોતીડે, વધાવા વૈકુઠ રાય
 સાખી-વસંત આવ્યો હો સખી, અને પુણે સખ વનરાય
 એક ના પુણે કેતકી, ભમર નવ સે વાસ

પદ ૧૫૬ વસંત.

ઘેલુંના બોલ ગોવાળીઆ, તને વાર
 તને વારે તને વાર, મુખ સંભાળી બોલ.
 મારી સરખી સૈયરો દેખસે, ત્યારે જસે
 ત્યારે જસેરે ત્યારે જસે, હરિ તમારો તોલ.
 તુંતો ખેદે પડ્યો તારા ખેલને, તારી માને
 તારી માનેરે તારી માને. જઘને કહીશું કહાંન.
 અખીલ ના નાખ મારી આંખમાં, રોળાસે
 રોળાસેરે રોળાસે, મોહન મારી મેંસ.
 સોના કટારી આંકડી, કોણુ મારે
 કોણુ મારેરે કોણુ મારે, હરિ પોતાને પેટ.
 લાકડવાયો તારી માતને, મુને દેખે
 મુજને દેખેરે મુજને દેખે, દિયેર ને જઠ.
 મહારી સાસુ દેખસે, ત્યારે જસે
 ત્યારે જસેરે ત્યારે જસે, હરિ અમારો તોલ.
 હું તો મોંઘી ઘણી મહારી માતને, સાસરીયે
 સાસરીયેરે સાસરીયે, વલાતી શ્વાસજ પ્રાણ.
 મારાં સાળુ કુસુંબ ફાટમેં શું કહીશું
 શું કહીશુરે શું કહીશું, વડવાજી જુથ.
 મહારી લાખ ટકાની લોખડી, કર્યાં કટકા;
 કર્યાં કટકારે કર્યાં કટકા, કાંધા દશ વિશેક
 દાડમ દંત દીસે ઘણા, જાણે જડયા;
 જાણે જડયારે જાણે જડયા, દીશે નંદલાલ
 પ્રભુ પ્રાગના સ્વામી સાંભળા, નહિ રમીએ;

ઘેલું.

ઘેલું.

ઘેલું.

ઘેલું.

ઘેલું.

ઘેલું.

ઘેલું.

ઘેલું.

ઘેલું.

ઘેલું.

ઘેલું.

નહિ રમીએરે રમીએ, રમીઆછની સાથ

ધેણું.

પદ ૧૫૭ વસંત.

અતિ ઘણું હસવું સાર નહિ શામળીઆ;

શામળીઆરે શામળીઆ છે યોગમાં સ્વાદ.

અતિઘણું.

આશપાસ દેખે લોકડીઆં, અલવેશે;

અલવેશે રે અલવેશે, આપસે ઉપહાસ

અતિઘણું.

મન અવીલના કરીયેરે પાતળીઆ;

પાતળીઆરે પાતળીઆ પરનારીની સાથ

અતિઘણું.

તને શું કહે તારા કર નથી રહેતા.

નથી રહેતારે નથી રહેતા, તારા સખાણા હાથ.

અતિઘણું.

અત્યા તેલ કુલેલ તને મળ્યું તે મેં જાણ્યું

તે મેં જાણ્યું રે તે મેં જાણ્યું, તહાર મોટું મન.

અતિઘણું.

તું નથી કરતો તે ત્રીકમા તુંતો કરે

તું તો કરેરે તું તો કરે, હૈડાનું મન

અતિઘણું.

નખરં ખીજું કોઇના, ખમે અધિકારી

અધિકારીરે અધિકારી, અધિકારીરે હું નહિ.

અતિઘણું.

તુને હોળી રમવાની હોંશ છે, વેગજો રહેને

વેગજો રહેનેરે વેગજો રહેને, ન આવીશ મારી પાસ.

અતિ.

રાખી મુકયો ક્યાંથીરે, મહારા કર્મે

મહારા કર્મેરે મહારા કર્મે, આ વ્રજમાંરે વાસ.

અતિઘણું.

આવા અજાણ્યા નવ થઇએ, વિઠ્ઠલા કહ્યું માનો

કહ્યું માનોરે કહ્યું માનો, અલભેલીની વાત.

અતિઘણું.

ભક્ત ભોવન પ્રભુ સામળા વાત વહે

વાત વહેરે વાત વહે, વહે અડવી ક્ષાત.

અતિઘણું.

પદ ૧૫૮ વસંત.

નંદ કુંવર કેડે પડ્યો કેમ ભરીએ,	
કેમ ભરીએરે કેમ ભરીએ, જળ જુમનાનાં નીર,	નંદ કુંવર
તાકી મારે પીયકારીઓ, આવીવાગે,	
આવીવાગેરે આવીવાગે, મારા તનડમાં તીર	નંદ કુંવર.
અગિલ ગુલાસે ઘેરાંકર્યાં વણસાડ્યાં,	
વણસાડ્યાંરે વણસાડ્યાં, મારાં ચોળીને ચીર	નંદ કુંવર.
હળવા દિવસ હોળીતણા, હળવાએ,	
હળવાએરે હળવાએ, રૂડા હળધર વીર	નંદ કુંવર.
જંત્ર વગાડે એના મનમાં કોઈના જાણે,	
કોઈનાજાણેરે કોઈજાણે, એના ગુણ ગંભીર	નંદ કુંવર.
ભક્ત ભોવન પ્રભુ તમચિના કોનેભાવે,	
કોનેભાવેરે કોનેભાવે, મહા જુમનાંજનાં નીર	નંદ કુંવર.

પદ ૧૫૯ વસંત

પાલવ મુકો પાતળા અમો જઘએ,	
અમોજઘએરે અમોજઘએ, જળ જુમનાનાં નીર,	પાલવ,
સરખી સૈયરો દેખસે જઘને કહુશે	
જઘને કહુશેરે જઘને કહુશે, સામુડીને વાત.	પાલવ૦
ગરદ ગુલાસે ઘેલી કરી ઉપરાણાં	
ઉપરાણાંરે ઉપરાણાં, ખીજુ ગોકુળ માંય.	પાલવ૦
નંદ જસોદાજી એકાં હશે, જઘને કહીશું	
જઘને કહીશુરે જઘને કહીશું કહાન તારી વાત.	પાલવ૦
મહા જુમનાંને કાંડડે, જાદવ ઘેરે	
જાદવ ઘેરેરે જાદવ ઘેરે, ફાડે મહીં કેરાં માટ.	પાલવ૦

રાડ ભાગીને રસ ઉપચો ભે ભાગ્યો
ભે ભાગ્યોરે ભે ભાગ્યો, દાસ પ્રાગ કહે કરજોડ. પાલવ

૫૬ ૧૬૦ વસંત.

વસંત વર વરણાગીઆ રંગ રમવા
રંગ રમવારે રંગ રમવા, પ્રેમીને પ્રેમ અપાર. વસંત
અખીલ ગુલાલે ઘેલાં કર્યાં, વણસાડ્યાં
વણસાડ્યારે વણસાડ્યાં, મારા ઘરનાં કામ. વસંત
કુલે કુલી કુલ વાડીઓ, રંગ કુલી;
રંગ કુલીરે રંગ કુલી, રંગ કેસરનાં ઝાડ વસંત
સ્વામી પ્રીતમના સાંમળા, શું કરીયે;
શું કરીયે રે શું કરીયે, મારા હૈડાના હાર વસંત

૫૬ ૧૬૧ વસંત.

વારધું સુત નંદના રમો રીતે;
રમો રીતે રે રમો રીતે, રમિયાણરે આજ વારધું
પાલવ પરનારી તણો કેમ જાણે;
કેમ જાણોરે કેમ જાણે, નદિ નદાનેરી વાત વારધું
જળને કહીશું તારી માતને અંધાવું;
અંધાવું રે અંધાવું, હરજી તારોરે હાથ વારધું
તમ વિના મોડું કાઈ નથી વહાણેર;
વહાણેર રે વહાણેર, મોટી મરજાદ વારધું
પ્રાગના સ્વામી સાંમળા રમો રીતે;
રમો રીતે રે રમો રીતે, રમિયાણરે આજ વારધું

પદ. ૧૬૨ વસંત

મુકો મોહન મારી ચુંદડી, કહુંછું તમને,
 કહુંછું તમનેરે કહુંછું તમને, માનો મહારીવાત મુકો,
 દેખે છે દુરીજન લોક અદેખા,
 અદેખારે અદેખા, કહેશે કોઈની વાત, મુકો,
 સાસુડીને કહેશે, જઈને હમણાં,
 જઈને હમણારે જઈને હમણાં, કરસે ઉતપાત મુકો,
 સાજપડી દિનઆથમ્યો ઘેર જઈએ,
 ઘેર જઈએરે ઘેર જઈએ, ઘણું થાય અસુર, મુકો,
 વહાલા શા માટે રોકીરહ્યા થઈને આડા,
 થઈને આડારે થઈને આડા, રહો વેગળા દુર, મુકો,
 હવે નહાના નથી નાથજી, જે કરોછો,
 જે કરોછોરે જે કરોછો, પરનારી શું આડ મુકો,
 અળગા રહો અલખેલડા, નહિતો ખાસો,
 નહિતો ખાસોરે નહિતો ખાસો, મહારા મુખની ગાળ, મુકો,
 વહાલા વાત કરોછો મરગ્નદની, કોઈના જાણે,
 કોઈના જાણેરે કોઈના જાણે, કહણુ કંસનું રાજ મુકો,
 ગીરધર પ્રભુની પ્રીતલડી રાખો પડદે
 રાખે પડદેરે રાખો પડદે. તમારાં થાસેરે કાજ. મુકો

પદ ૧૬૩ વસંત.

કેસર બીનાં કહાનજી વહાલા લાગો
 વહાલા લાગેરે વહાલા લાગો, વંદાજીકો લાલ. કેસર
 વંદાવનની કુંજમે સંઘ શોભ્યો

સંઘ શોભ્યોરે સંઘ શોભ્યો, ગોપીને ગોવાળ. કેસર૦

સ્વામી જનના શામળા, ઊર ઓપે

ઊર ઓપેરે ઊર ઓપે, રૂડાં અખીલ ગુલાલ. કેસર૦

વહાલો વગાડે વાંસડી, રૂડી વાગે

રૂડી વાગેરે રૂડી વાગે, રૂડી મૃદંગ તાલ. કેસર૦

શેવકના સ્વામી સાંભળા, હળદે રાખો

હળદે રાખોરે હળદે રાખો, રૂડા હળધર વીર. કેસર૦

પદ ૧૧૪ વસંત.

સંઘે સહુણી રાધકા હોળી ખેલે

હોળી ખેલેરે હોળી ખેલે, નંદાજીકો લાલ. સંઘે સહુણી.

ગૌવરણ્ય રાધકા સાંભળ રંગભીના

રંગભીનારે રંગભીના સાંભળીઆની સંગ. સંઘે સહુણી.

ચુવા ચંદને અરગજ રંગ રૂડા

રંગ રૂડારે રંગ રૂડા, કેસરનારે રંગ. સંઘે સહુણી.

કેસરભરી પીચકારીઓ વહાલો મારે

વહાલો મારેરે વહાલો મારે, તાકીને તીર. સંઘે સહુણી.

તાલ ઝાંઝરને ઝમકારે, રૂડી વાગે

રૂડી વાગેરે રૂડી વાગે, મૃદંગને તાલ. સંઘે સહુણી.

શેવકના સ્વામી શામળા ભલે મળીઆ, નાથ નવ લો રંગ.

સંઘે સહુણી.

કૃષ્ણના જન્મ વેળાનાં પદો.

પદ ૧૬૫ રાગ કાલેશ.

સાખી-શ્રી ગુરને પ્રણામ કરું, વર્ણવું શ્રી જદુરાય;
કૃષ્ણની લીલા સાંભળનાં, પાછીત પ્રલે થાય.

સાખી-એ કથા વિસ્તારવા, મને હોડે હરખ ન માય;
શ્રીગુરને પ્રણામ કરું, માગુ અખિલ જ્ઞાનપ્રકાશ.

સાખી-અમુર વાધ્યો ભૂમિપરે, સાધુ પામ્યા દુઃખ ધણું.
અમર લોક સર્વે મળીને, સમ્રાજ કીધુ શામળીઆતણું.

સાખી-મહાય થાગ્ને શામળા, વારે ધાગ્ને વૈકુઠરાય;
કટ જાણી દેવની, મહેર રાખજો મોરાર.

સાખી-અંતરીક્ષ રહીને ઓચર્યા, અમર પ્રત્યે બોધ્યાવાણુ;
ભાર ઉતારી ભુમી તણો, સંતોની પુરી શું આશ.

સાખી-અવતાર લઈશું વાસુદેવ ઘેર, રહીશું જસોદા પાસ;
વચન આપી દેવને હરી, અમર લોક ધર્યાં અવતાર.

પદ ૧૬૬ કાલેશ.

નગરી મથુરાંતો કંસ રાગ્ન, મહા મોટો રાજનરે
ભગની દેવકી વાસુદેવા, એવા વિચાર કર્યો મનરે. નગરી
ગર્ભાચાર તેડીને જ્ઞેશ જ્ઞેવડાવ્યા, લગ્ન લીધું નીરધારરે
દશે દિસાના ત્યાં ભુપ તેડાવ્યા, નગરી મથુરાં મોઝારરે. નગરી
માનુની મંમળ ગાયરે આનંદશું, ભગની વાસુદેવને દીધીરે
ઉપર અભુપણુ નાના વીધનાં, રાયે પહેરામણી કીધીરે. નગરી
વાણંત નાના વીધનાં વાગે, તાણી ઝરમે ઝંખેરે

ભગની દેવકીને સાસરે વળાવી, ત્યાં કંસરાય રથ હાંકેરે. નગરી-
 આકાશ વાણી અગોચર ઉપની, રાય માનજો નીરધારે
 અષ્ટમો ગર્ભ દેવકી કેરો, તેનો તુજને કરશે પ્રહારે. નગરી-
 કંસરાય મન ભે ઘણું પામ્યો, દેવ બાણી નીરધારે
 પ્રથમ પહેલી માડ દેવકીને, પછી મને કાણુ મારેરે. નગરી-
 કહાડી ખડક રાય કોપે ચડ્યો, રથથી ઉતારી રાણીરે
 નગર સૌ કોઈ ત્રાસજ પામ્યું, ચોટસો સાહીને તાણેરે. નગરી-
 વાસુદેવ કસંતે પાપે પડ્યા, ઐ સ્ત્રીનો સો વાંકરે
 અષ્ટમો બાળ અણીનેરે આપું, એતો અબળા રાંકરે. નગરી-
 કંસે વચન વાસુદેવનું માન્યું, કાળાઅહમાં નાંખુંરે
 કહે નરસૈયો કંસરાય કોખે, ઘણો દોહીલો રાખુંરે. નગરી.

સાખી.

કાળાઅહમાં રાખીઆ. ત્રીસોકે તુજ માત;
 સાધુ જન સર્વે પીડ્યા. તેનારે થયો ઉતપાત.

કાળાઅહમાં કંસરાય આવ્યો. વાસુદેવ દેવકીને તેડીરે
 કાળાઅહમાં બંનેને એસાડી, ત્યાં લોહની ભોગળ ભીડીરે—

કાળાઅહમાં.

અંધોગરી ત્યાં કીધી બંનેની, સદસ્ય મુડ્યા રખવાળરે
 એપ કરીને એને સાચવજો, આવનું કહેજો જાળરે—કાળાઅહમાં.

અપાડ સુદી અગીઆરસ રવીવારે, દેવકીએ જનમ્યો બાળરે
કાળાઅહમાં બાળક રોવારે લાગ્યું, સુણી અનુચર ધાયોરે—
કાળાઅહમાં.

કંસની આગળ જઇને પોકર્યો, ભગનીએ જનમ્યો બાળરે,
કંસરાય ઉડીને ધાયો, હુંહું ભાણેજનો કળરે, કાળાઅહમાં.
કંસે ભાગી ભોગળ લોહની, વાસુદેવને બોલાવેરે,
લાવો દેવકી સંતાન તમાર, ત્યાં વાસુદેવ લઇને આવ્યારે,
કાળાઅહમાં.

વાસુદેવે કુંવરને આપ્યો, ત્યારે કંસે મનમાં વિચાર્યું.
પાપી પડે મેં મહાદુઃખ દીધું, તે બાળક શું મને મારેરે.
કાળાઅહમાં.

કંસે કુંવર વાસુદેવને આપ્યો, તમે મંદિરમાં લઈ જાઓરે
મહાદુઃખે બંનેને સંતાપે, ધીક ધીક મુજ અવતારરે. કાળા
તે સમે ત્યાં નારદ આવ્યા, વચન કહ્યું તે દહાડેરે
કંસ કહે એ અણમો ગર્ભ, તે નારદ ગણીને દેખાડેરે. કાળા
કંસે કુંવરને ફરીને મંગાવ્યો, લઈ શલ સાથે પછાડયોરે
કહેનરસ્યો કુંવર માર્યાં કંસ રાયે. નારદે મર્મ દેખાડયોરે. કાળા

માખી.

નારદે મર્મ દેખાડીઓ, કુંવર માર્યો કંસરાય;
વહારે ચઢજો વિકૃલા, વળું દુઃખ પામે તુજ માય.

પદ ૧૬૮ કાલેરો.

ત્રાહે ત્રાહે સૌ કરે નગરમાં, ભસો ભસો અવીધારે;
 સાહે થાળે શામળારે, મુખ વદે નરનારે ત્રાહે ત્રાહે૦
 દુષ્ટે દેવકીને મહા દુઃખ દીધું પાપી વીખની જવાળરે;
 દુષ્ટે દયા નવ આણીરે મનમાં, ખટ માર્યાં ત્યાં બાળરે ત્રાહે ત્રાહે૦
 મહાદુઃખ પડ્યું વાસુદેવ દેવકીને, દુઃખે સુકાષ્ઠ બનેની કાચારે;
 એટલું દુઃખ પડે પૃથ્વી ઉપરનો, કાટી રસાતળ થાયરે-ત્રાહે ત્રાહે૦
 સ્તુતી કરે તાં શામળીઆની, સાહે થાળે શ્રી મહારાજરે;
 વહારે ચઢળે હો વિકૃલારે, લજ્યા રાખળે જુગદ્ધારે-ત્રાહે ત્રાહે૦
 મહાદુઃખ જાણી તામ પિતાનું, દુઃખ આણ્યું કંસરાયેરે;
 કહે નરસૈયો સાતમો ગર્ભ તે, બળીભદ્ર કહેવાયરે-ત્રાહે ત્રાહે૦

સાખી:

સાતમો ગર્ભ બળીભદ્ર કેરો, વહારે વિકૃલજી ધાય;
 કષ્ટ જાણી વડા વીરનાં, પ્રભુએ કરી ત્યાં સહાય.

પદ ૧૬૯ જન્મ સમાન.

વડારે વીરની રક્ષા કરવી, આરાધી જોગ માયારે
 માત પિતાનું બંધન છોડું, કાડ મુરં તે કંસરાયરે-વડા વીરની.
 સમરણમાં આવ્યાં ઉમીઆજી, દો આજ્ઞાના હું દાસીરે

કહે સ્વામીજી જાઓ ગોકુળમાં, જાઓ દેવકીની પાસરે—વડા-
 ગર્ભ ધાવજો દેવકી કરો, રાખે દેતાં દુઃખરે
 ગર્ભ લઈને જાઓ ગોકુળમાં, મુકો રોહીણીની કુખરે—વડા વીરની-
 ગર્ભ ધાવતાં સ્ત્રી ના જીવે, માનજો નીરભારે
 કહે પ્રભુ માયારે મારી, તે દ્રાહ ના જાણે મર્મરે—વડા વીરની-
 ગર્ભ ધાવ્યો ઉમીઆજીએ, નારી પામી સુખરે
 કહે નરસૈયો ગર્ભ લઈને, મુક્યો રોહીણીની કુખરે—વડા વીરની-

પદ ૧૭૦ કાલિરે.

ભાર થયો ભોમીનેરે માથે, સાધુજન દુઃખ પામ્યા ધણું;
 વચન વાયેક પાળ્યું માતવું, મસ્તક છેદું અસુરનુરે—ભાર૦
 અમર લોક અવતાર ધર્મો, ગોકુળ મથુરાં માંહેરે;
 અવતાર લઈશું વાસુદેવ તણે ઘેર, રમાડેનંદ રાયરે—ભાર૦
 દેવના મનોરથ પુરીશું પ્રેમે, અમર પહોંચાડીશું આસરે;
 ખટ માસની રજની કરીને, ગોપીઓને રમાડીશું રાસરે—ભાર૦
 જમલા અર્દુનનાં બંધન છોડું, ગોવરધન કર ધરેરે;
 દ્વિદ અસુરનું માન મરોડું, બ્રહ્માને લુહ્યો બ્રમાવુરે—ભાર૦
 પ્રજા લોકની પ્રતિપાલણ કરવા, અસુર હણવા કાળરે;
 કૃપા કરીને નરસૈયાને, દો દરશન દયાળરે—ભાર૦

સાખી.

દો દર્શન દયાળજી, હરિજનની પુરો આશ;
 કહે નરસૈયો આશા છે ધણી. મુજને રાખો ચરણપાસે.

સાખી

આવણુ વઢી અપ્પની, અને રોહીણીને યુધવાર
મધરાતે મોહન જન્મીયા, ત્યાં તો વરત્યો જયજયકાર.

પદ ૧૭૧ કાલેરે.

કાળાગ્રહમાં તેજ ઘેણું વાળ્યું, જન્મીયા મહારાજરે
દેવડા કહે નમે જગોરે પીકડા, વહાણા શીદને રાખો છો

લાજરે—કાળાં

નહિ પીઓરમાં માતારે મોરો, નહિ સાસુ નણક જોડાણીરે
રોહીણી વેળાએ કોઈ નહિ પાસે, શાને રહ્યા છો લગ્યા આણીરે.

કાળાં

કુંવર લઇને વાસુદેવજી બોલ્યા, શીઠને અમારું ધર વાસુરે
 પાપી મામો તમોને મારસે, એમ કહીને અસુ ઢાળેરે. કાળાં
 ધયું ૩૫ શ્રી મહારાજે, અમો કરીશું મામાનું કાળરે
 ચિંતા નવ કરશેા ધણું સુખ પામશેા, મને લઈ જાઓ નંદજીને.
 ધામરે—કાળાં

મને ત્યાં મુકીને ભગનીને લાવો, કહેજો આવ્યું સંતાનરે
 મામો કંસ બેનને મારસે, ત્યારે ઉડી જસે અસ્માનરે. કાળાં
 ચિંતા નવ કરસો માતારે મારી, અમો છું નાનુ બાળરે
 વરસ અગીઆર સુધી રહીશું ઝોકુળમાં, પછી આણીશું મામાનો
 કાળરે. કાળાં

એવાં વચન મુણી બોલ્યાં માતાજી, પુત્ર વહેલી લેજો સંભાળરે
 બજો નરસૈયો વચન દીધું માતને, પછી થયા નાનું બાળરે. કાળાં

૫૬ ૧૭૨ કાલેરો.

કહે દેવકી મુણો સ્વામી મારા, જો બચે કુંવર તમારોરે
 પાપી કંસ કુંવરને મારસે, તમો લઈ ઝોકુળ સંધારોરે. કહે
 કહે દેવકી મુણો પુત્ર હમારા, અમો દુઃખીઆંની લેજો સંભાળરે
 રખે પુત્ર અમોને વીસરતા, નહિતો આવસે અમારો કાળરે. કહે
 હું દાઝું છું માતારે મોરી, દુઃખે દમીયાં માત તાતરે
 પાપીના બે ભાગી પુત્રને વળાવું છું. ઘણો જીવ દાઝે મારોરે. કહે
 પરધેર પુત્રને કોઈ નવ મોકસે, જેની માતા હોયે મોઘરે
 પરવશ પડ પડયો છે હમારો, રાત દિવસ હું રોધરે. કહે
 પુત્ર કાળાચહનું સુખ માત પિતાને, તમે જો જો નૈયણે નિહાળોરે,

આ સુખ જોઈને નિરાંતે નવ રહેશો. તમે રહેજો ગોકુળ સંભાળીરે,
કહે૦

પુત્ર ધન કમાઈ જસોદાકેરે, માતાતે કહેવાશેરે,
મિથ્યા માતા હું પુત્ર તમારો, પરધેર તોરણ બધાશેરે, કહે૦
પુત્ર આપીને માતા આંસુહાળે પુત્ર લ્યો હમારોરે,
કોટી વરસ આયુસ હોજો તમાર, માતા ઓવારણાં લે ઉતારીરે, કહે૦
પ્રભુને દેવલોક અંતરીક્ષ કહીને, પુષ્પની વૃષ્ટી કરેરે,
ભણે નરસૈયો પ્રભુ જશે ગોકુળમાં ત્યાંની પ્રજાનારીઓ વધાવસેરે

પદ. ૧૭૩ કલેરે

વાસુદેવનો કુંવર દેવકીએ આપ્યો, વાસુદેવ લઈને જાયરે,
લોહીની ભૂંગળ ભીડીદુવારે, દોદશથી ઉધડાં દુવારે-વાસુ.
આંગણે ચોકી કંસરાયની, દ્વાર રોકીને બેઠારે,
વાસુદેવ કુંવર લઈને સધાવ્યા, પ્રભુજીએ અધોર નીચા મુકીરે-વાસુ.
કુંવર લઈને વાસુદેવ આલ્યા, અંધારીયું ધન ધોરે;
માથે મેવલીયો ધારા નાંખે છે, જુમનાં વહે ભરપૂરે-વાસુ.
જોઈને જુમનાંજી વીસમે પામ્યા, હવે કમપેર કરવીરે;
મનમાં વીચાર કીધો પાછા વળીયા, ત્યારે જુમનાજી એકધાર વહેરે-વાસુ.
જેમ તેમ કરીને પદ રજ પામું, અહીંયાં થઈને જદુપતી જાયરે
ધાયાંનીર કુંવર લીધો ઉચો, ત્યારે પ્રભુજીએ ચોપો પાયરે-વાસુ.
જઈને કુવરજી નંદજીને ઘેર મુક્યો, બાઈ વીજલીને લીધીરે;
બાઈ વાસુદેવ પાછારે વળીયા, જઈને દેવકાને દીધીરે-વાસુ.
દો દશથી દ્વાર દેવાયાં, હતું તેવું કીધુરે;
નરસૈયાનો સ્વામી નાસી ગયો, જઈને ગોકુળ દરશન દીધારે-વાસુ.

પદ ૧૭૬ કાલેરો.

મનમાં વીસમે થયારે માતાજી, પાસેમાં દીડો આળરે
 ચૈદ ભોવનમાં લીલાકારી, અવતરીયો કંસ કાળરે. મનમાં.
 પરથમ નયણે નીરખું કુંવરને, પછી જગાડીયા નંદરાયરે.
 જગો પીવડા સખલ સાડું, જગો તમાડું ભાગ્યરે. મનમાં.
 જગ્યા નંદજી આનંદ ધણું પામ્યા, જુવો જુગદાધારરે
 કોટી રવી શશી પ્રગટયા, કોટી કાંધી દીવડાની હારરે. મનમાં.
 શંક ચક્ર ગદા પદ્મ ખીરાજે, નીરખી મોહ પાંમે ખીજનારરે
 નંદરાય કહે તમો સુણો ભામની, દીસે લીલા કારોરે. મનમાં.
 વ્રજ લોકને પ્રતીપાલન કરવા, અમુર હણુવા કાજરે
 ભણે નરસૈયો લીલાવખાણું, અવતાર લીધો શ્રી મહારાજરે. મનમાં.

પદ ૧૭૭ કાલેરો.

કંસરાય મન ભે ધણું પામ્યો, વચન વીજળીએ કહ્યારે
 વેરી તારો પ્રગટ્યો જોડુળમાં, તે પ્રાક્રમ કંસે મનમાં લથુંરે—
 કંસરાય.
 કાળાગ્રહથી વાસુદેવ દેવકી, છોડ્યાં કંસ રાજનરે
 મહા દુઃખ પમાડ્યું ભગની મારીને, તે દુખ નવ આણે મનરે
 કંસરાય.
 હું અપરાધી મહા અજ્ઞાની, પાપી મહા અહંકારીરે
 મહા પાપી હું ખેડને સંતાપ્યાં, પાપે આવી અવધ મારીરે—કંસરાય.
 મનમાં વિચાર કર્યો કંસરાયે, ધન મારી કમાધરે
 મારે પાપે કરીને પ્રજાને, દર્શન દેસે જદુરાયરે
 કંસરાય.

જેમ તેમ કરીને હું પગરજ પામું કહું મહા યુદ્ધનો ઉપાયરે
શાધ લેવાને વિપ્રને મોકલ્યો, ગયો ગોકુળ માંડીરે. કંસરાય.

ઝેર ચોરીને પુતનાને મોકલી, તે ગઈ ગોકુળ માંડીરે
પડી પુતના નંદ દ્વારે, તેની કદરૂપ સરખી કાચારે કંસરાય.

પડી પુતના નંદ દ્વારે, મોકલ્યો સંકટા સુરરે
કરી કીલકારો પગ પ્રહાર કીધો, મારી કેધો ચક્રચુરરે. કંસ.

ભુમ પાડીને ત્રણાવત નાંડો, ને તરતજ તેને હણ્યોરે
વ્રક્ષ ઉપર વચ્છ નાંખીને, અંત આવ્યો તેહ તણોરે. કંસ.

બગાસુરની ચાંચ મરોડી, વન ફરી ધેનની વાંસે ધાચારે
ઉદર ઘણું વધજ થઇને, બગાસુરને માર્યોરે. કંસ.

એક સમે પ્રભુ વંદાવનમાં, ચારે નવત્રખ ગાયરે
એક ગોપ થઇને ગોવાળ આવ્યો, તેને તુરત કર્યો વીદાયરે. કંસ.

એક સમે પ્રભુ ગોકુળ માંડી, એક નંદજી સહીતરે
ભુમારોડ કરતો આવ્યો માંદરે, કેસરીયો દૈત્યરે. કંસ.

એક સમે દાવાનળ આવ્યો, વનપક્ષ જાણીને પીધારે
ગોપ ગોવાળાની આંખ મીચાવીને, ધીરજ ધરીને પીધારે. કંસ.

પદ ૧૯૫ કહોરો.

અંબાસુર રહેતો કૃદળી વનમાં. ત્યાં જનવા ન પામે કોઇરે;
જાતી ધેનુને ધીરે સાંભજે. ગોપી ગોવાળાં રહેતાં જોઇરે-અંબાસુર.
અંબાસુર બહુ મર્દના કરીને ઉડ્યો, અધું વન ઢંઢોળી કહાડ્યુરે;
ઘણું એક રંગે રમાડે કરીને. જાતીને પુછડે પછાડ્યોરે-અંબાસુર.
તે સમે ત્યાં નારદ આવ્યા, જાની વાત હરિ શું કીધીરે;

તે સમે ત્યાં સુભટ આવ્યા, અકરૂડે ત્યાં રથ જોતયારે-અંબાસુર-
સ્નાન કરવા જુમનાજીમાં, રથ છોડાવ્યો રાજનરે;
અકરૂડને પ્રત્યક્ષ દેખાડ્યાં, માહે દેખાડ્યાં ચૈદ બોવનરે-અંબાસુર-
પહેલા પહોરમાં માર્યાં પરીએટમ, પછી લીધી કુબળની અચારે;
બીજે પહોરે મલને માર્યો, ત્રીજે પહોરે માર્યો ગજરાયરે-અંબાસુર-
ચોથે માળથી જાણ્યો મામાને, બાહે જાણીને બહાર કાઢ્યોરે;
લાવરે પાપી મારા માતપિતાને, પછી જાલી કેશ પછાડ્યોરે-

અંબાસુર.

વેર લેવા જરા સંઘ, આવ્યો તેણી વારરે
સતરવાર નહાશી મએલો, આવ્યો અઢારમી વારરે-અંબાસુર-
કાળાગ્રહથી માતપિતાને, છોડ્યાં શ્રી મહારાજેરે
ગદવકુળમાં આનંદ હુઓ, ઉગ્રવસેનને આખ્યું રાજરે-અંબાસુર-
કંસને મારીને ભાર ઉતાર્યો સૌદેવ નમીઆ પાયરે
ભણે નરસૈયો ગદવકુળમાંથી, દારામની લઈ જાયરે-અંબાસુર.

